

Trudge sa Slovenze

na vse nedele ino petke ze
lega leta.

iz vseh latinških, nemških,
slavonških, horvatskih ino
krajnskih knjig vunebrane
ino vkuropskane

od

Antona Krempel, prejdi Kapla-
na v Ormuški, sedaj Kaplana,
Kateheta ino Benefičarja v Ptuji.

Nedelna stranika.

1822.

Ms 82

Od nesahvalnosti.

Neli njih je deset oshiščenih, gde pač
je ovih deset? Luki. 17, 17.

Exordium.

Taki ali samo eden je ti - Jesuši na-
sajsoverne, ino je mu sa prijeto ve-
liko dobroto sahvali, ti drugi deset
je namer ne smislijo, ka pojo oshiš-
čenje samo Jesuši majo sahvalti,
ki morbiki nigdar nebi bili osvra-
li, da njih Jesuši nebi bil oshišil.
O nesahvalnost - nesahvalnost!
taki ti ne si samo med sdajnimi ljud-
mi taki vnoget, she si od negda med
ludi nasejana, she od negda ti kel-
ko budega srotujesh. - Ladi, s-
veseljom bli se ti oshiščeni mogli
Jesuši sahvalti, ka je nje is nji-
hovega neprešnega Italisha re-

špil, kajti njihov bteq je bil en odur-
 ni, skoro nesvrapljivi bteq taki, ka-
 jo ne smeli o meštah, neki ou vesni-
 rak optati, temučk jo mogli na samo-
 ši stanovati, zapuščeni od vseh lu-
 dih, zapuščeni od vsake pomozi.
 Ino Jesušč je rje na enkrat odra-
 ve storil, o taki hitro, taki radi
 bi se bili njemu sahviliti mogli.
 neg? en jam, ino to en krivovečni
 Amaričan pride nasaj dol vershepi
 je ki - Jesuščovim nogam, ino sha-
 ptepi njega sahviliti mu sa prijete
 to veliko dobroto. Med totimi dope-
 timi je ali vender eden bil sahva-
 len, med nami pa ki je mor biti med
 dvojstimi ali tridesetimi kurnaj e-
 den, ki se sa prijete dobrote sa-
 hvali. Toti devet so bili proti
 Bogi nesahvalni, mi pa ki smo
 proti Bogi, ino proti dobrotni-
 kom, taki ali popoln nesahval-
 ni. Da pa ki is nesahvalnosti
 taki dosti hudega pride, taki bom
 dneš govoril
 I. Od nesahvalnosti proti dobrotnikom,
 II. Od nesahvalnosti proti Bogi.

Prosecutio.

365.

I. Pars.

Odušnešnega škoro nisi nega, kakš
gda shlovek na to prosabi, kaj mu je
gdo dobrega vshinil, — ali gda shlovek
to dobro s. hudim povračila, — ino
to vshini listi, tier je nesahvalen.
On sda; eno dobroto sadobi, pa ki je šte
posabljena tudi, — on dobrote prime
pa ki je šte ki redi, prijete dobrote
s. hudim povračiti, v. p. Kakš malo
gda otroki smišlijo na trud, škierb
ino delo, tiero so stvariski od rojenja
ino do deptega — dvajsetega leta s.
njimi meli, — keltkokrat njim nji-
hovo škierb, njihov trud, njihovo de-
lo ino lubesen s. tem povračajo,
ka nje šmerijo s. nepotihnostjo,
s. hudim saderšanjem, s. supro-
sivnostjo, s. grobianstvom — O duš-
na nesahvalnost! Tega namer ši-
vina ne vshini, šivina dobro po-
sna tistega, tier njoj štristie. Še lo
divje stvari so vojemu dobrotniki
sahvalne. Prispeveda je od enega o-
roslana (leba), kakš je sahvalen
bil prvi vojem dobrotniki: En
rimski kldpec je od vojeja gajpo-

da prosi odishel, ino je sato divji stvar
 ri naprejverthen. En veliki, strahovi
 ti oroflan je nad njega prishel: na en
 krat postane ino je mu saspne radu
 vati, — ki klapez je od straha si ku
 maj eno malo odchnol, ino je je tudi
 proti oroflani saspel radovati, ino tak
 sta en bojezhi sploveti, ino ena stra
 hovitna stvar si na ednoti snana.
 Refar, ki ga je divji stvari naprej
 verzhi saspovedal, je njemu rekhet ki
 pbi priti, ino ki klapez je taki go
 voril: Moj gospod, pri kerem sem
 flustil, je mene prevezh kudo mel,
 jas sem sato od njega prosi odishel,
 ino sem po Libiastkih pufchinah oho
 ti blodil, najshel sem satem eno shun
 lino (votlino), ino sem se shiril. Shi
 shel je en oroflan, ki je strastrio
 bulil. Jas sem se dale notri poteg
 nol, oroflan vaki je prishel ki me
 ni garmissigajosh eno taro, jas sem
 pogledal ino sem saglednol, ka je
 od tern v tazi mel, ino sem mu
 ga vnapotegnol. Na toto dobroto je
 oroflan dobro ponil, — shel je dru
 gi den na lov, ino mi je prinesel

meša), kaj sem si ga na jurgji kuhali
 staki je storil vsaki den zete tri leta!
 Sadrih, sem je tega navolil, ino sem
 oušel, pa ki sem bil gor porijet, ino
 oblojen med divjo stvar veršen bihi,
 ino to je ravno listi oroslan, s. ke
 rim sem je te sesnal. Nasozhno liat
 vo, kad' je to vidlo, je sa smilenje
 profilo. Puseheno mu je shivlenje,
 pobodnost, ino shes oroslan mu je da-
 ni. On je tedaj s svojim oroslanom
 shel v Rim, pelajoshi ga na vojki,
 ino vse je krishato govoreh. Glej-
 te vrashitela, ki je oroslana vura-
 shil, glejte oroslana, ki je svojega
 Dobrotnika na stan vdel, njega hra-
 nil, ino ga sadrih pri shivlenji ob-
 dershal. —

Kas pa ki rezhem: Glejte eno di-
 jo strahovitno stvar, kera se svoje
 mu dobrotniki tak sahvalna sha-
 she, vi pa ki ste ludje, ki mate pa-
 met, ino ste tak nesahvalni proti
 vashim dobrotnikom. O odurnost
 nesahvalnega shlovcka! Neg' dosti
 odurnesha she je nesahvalnost pro-
 ti Bogi.

Nesahvalnost proti Bogi je,

II. Pars.

zhi tega, kaj mama, ne preštima-
 mo se dar bostiji. — Vse, kaj starši
 svojim otrokom dobrega storijo, pride
 opreviške od Boga. Vse, kaj mama ino
 kaj potrošino, je od Boga. Med vsemi
 dobrotami, kere nam Bog na teli sto-
 ri, je največja, kada naš sdrave ob-
 deški. Kati velika skvalnost smo mi
 njemu se to dušni! Negi kati nesa-
 hvalni so ljudje pri tem! Ne spoma-
 jo, kati velika dobrota je to lubo sdrav-
 je, temuški si ga sami pokivarijo. Sapr-
 nejo svojemu blišnjemu nevosčhlivi-
 kiti, tota nevosčhlivost nje smeti,
 ino nje taki duga smeti, ka je s ne-
 vosčhlivostjo tudi sjudini sreditost, ki-
 sreditosti pride neodpuštlivost, ino taki
 je to lubo sdravje pokivari, pride be-
 teg (bolenje) ino smert, pa ki sa kaj?
 Nesajno je dostim besegom nipi dru-
 go ne sroti, kati nevosčhlivost ino
 neodpuštliva sreditost. To poterdijo om-
 zhitelske knige (bukve), ka onogi
 ljudje, ki si lehkio pri lepem sdrav-
 ju duge leta shiveli, ino je velkie
 starosti vshakali, savolo nevoschli-
 vosti ino shemerov mladi omerjejo.

To je vendar velika nesahvalnost proti Bogi, ker tak dobrotljivo sa našto sdravje škerbi.

Pali drugi spojo luba sdravje pogubijo s prekorečno ještvino ino pitvino. Ještvina ino pitvina je dar boshji, sdravje je dar boshji, tak ali, ker je prekorečen o ještvini ino pitvini, je she sato proti Bogi nesahvalen, da dar boshji taki po nevrédnem ti sebi vseme, ino drugizh je nesahvalen proti Bogi, da spojo od njega sadobleno sdravje tak onemar potkvari ino si shiolenje prikrati. — En veliko nesahvalni shlovek je tudi tisti, ker dosti dnevov spojega shioljenja v hmanjosti potrosi, kajti Bog njemu dneve dá, ka bi sa spojo telo ino dušho škerbel. O nesahvalen ti hmanji (otraglivi, leni), Bog bode od tebe razhur vesel, pital bode tebe, kam si tvoje dni spravil, da si né sa je, né sa druge, né sa telovno, né sa duševno dobro škerbel?

Se she ena druga fela (sorta) nesahvalnosti, najmlé kača shlovek po sadoblenem sdravji ni zh

na Boga ne misli. Unogi smed vas
 so še beteshni bili, edni v malem, dra-
 gi v velkem betegi. To je Bog ne sub-
 stojn vzhinil, temuč on je vas hotel ali
 sa grehe kashfigati, ali vas ho terpi-
 vost se svédati, ali da ste v zdravem
 stalihi nizi ne na njega se mislili,
 neki na veshnost, on je vas na paslivo
 premishlavanje hotel dopelati, ka bi
 vendar entirat v tihoshi betega s
 vetishoj srésnostjo mislili na Boga,
 na pobolshanje sepa, na smert, na
 sodbo ino veshnost. — O Kaki si ne-
 ki beteshnik tuda dihaon, Kaki on ko-
 ga profi sa to lebo sdravje, ino tero
 obéhe, da nigdar ne bode taki v pi-
 anstvi, v plemernih, v nevosshlivoosti,
 v neshistoosti shivel, ino si sdravje kva-
 ril, da bode bol na Boga, na sojo
 dafho ino na veshno svetizhanje mislit,
 ino da hošhe vsaki den no vsako vuro
 ti eni sreshki smerti pripravlen biti.
 Bog poslutene njegove proshnje, posluh-
 ne njegove terdne obeshanja, ino da nje-
 mu drgosh sdravje. Neg? kaj vshi-
 ni ti sdravleni? Namer s enoj
 kratkoj molitvoj se ne sahvati

svojemu Bogi ino dobrostiniteli, te-
 mugh grê, ino podá se v piansstvo,
 kati perle; v - škodljivo serditost,
 kati perle, v - odurno nezpistost,
 kati perle, - ne smisli na Boga, né
 na dusko, né na smert, né na sodbo,
 né na vezhnost. O nesahvalen gho-
 veki, ne bode li praviphen sodnik
 tebi rekci: Ti malovreden klapec,
 jas sem ti drugosth seravje dal, da
 si meš prosil, ino da si taki velko ob-
 lubo vshinil, sebe ino shiclenje svo-
 jo pobolshati, saki né si tega storil,
 temush si taki velki gresnik bil
 kati perle, - pojdi prosit od mene,
 ti nesahvalen, da si ti mene né
 hsel posnati, tudi jas te ne posnam.
 - O spoznajmo ati, kati odurnaje
 nesahvalnost taki pred ludmi kati
 pred Bogom. Nesahvalnost vshini,
 ka ndm ludje nish vesh dobrega
 ne vshinijo, - nesahvalnost vshi-
 ni, ka tudi od Boga nish vesh
 dobrega ne dobimo, nesahvalnost
 ali napravi, ka smo od ludih ino
 od Boga sapruheni. Ne bodmo

anda nigdar vesh nesahvalni,

Epilogus.

Temush tak ljudim kak Bogi — Vsahe
mu sahalmo je, — Tver o nesrestni
al v nedlogi — Nam ti pomoshki, k
troshki je, — Da kad pride s'od ti s'od
ni, — Kia nas s'odil bo gospod, — Tui
postali bomo vredni — Tam nebes
kih s'he dobrot. — Amen.

Na XIV. nedelo po Tirkushtih.

Dvema gospodomu slushiti je ne
mogoche.

Nigdo nemore dvema gospodomu slu
shiti. Matth. 8, 24.

Exordium.

Ne vem, kati bude je sdajnih ljudih sa
derhanje s dnevnim Evangeljom po

godilo: Nigda nemore dvema gospo-
doma slushiti, da pač je sadašnje ne
sadošči, samo dvema gospodomu slushiti;
temušči šhe vepim, ino kee tega ne vej,
od tistega je rešhe, ka je ne nitiski
zploveki, ka je sa. Doajni svet namer
ne pristoji. — Kier smed vas nebod
rekel, ka je bog njegov gospod, ino
ka je njemu dušen slushiti? Neg,
kee je smed vas, ki nebi tudi druge
mu slushil? Ne škerbijo li ljudi voh-
shital sa svojo telo, kati bi ga kinshi-
li (zirali) no shiriti, ino op nje-
gove pohatnosti spunili? Ne li je to
teli kati gospodi slushiti? Pač
šhe vepš: neli je sdajnih ljudi naj-
vetišha škerb ino trud, blago vkiup
spraviti ino se s bogatiti? ali — sa
kaj je bol škerbijo, kati sveti slush-
ti s. lashmi, s. vkanjuvanjom,
s. skashliovostjo ino savitnostjo? Ko-
mu pač šhe slushijo, svun počti
ino teli? Uragi, kajti ravno va-
tem je on poshtuje, da njega bogajo.
Kati sa bogi slushimo? jel on
tudi to svoje dobi? Neghem šhe

je s- odgovorom prenehliti, bode je na-
skoremu pokazalo ou rasloshenji dneš-
nega Evangelja, v- kicrem beremo, da
nigdo nemore duvema gospodoma slushiti.
Ki. Ino to je tudi savjetek moje
dnešne predge. —

Prosecutio.

Dnešni Evangeliumi reče, da nigdo ne-
more duvema gospodoma slushiti, kajti
ali bode ednega odurjaval ino drugega
lubil, ali bode ednega terpel, drugega
pak sametaval. Ino ravno sato nemre-
te Bogi ino mamoni ob enem slushiti.
Taki kiashe vsakidenja lastno skuhanje.
Povej, moj Kristijan, povej, ghi tvoji hla-
pca, tvoj sosed, tvoj prijatelj tvojemu
največjemu sovražniku vso prijatelj-
vo skiashe, ino mu vse dobro vshini,
jel moreš reči, ka je tebi rešniko
dober, ka se rešniko lubi? Glej taki
je tudi pri Bogi. Ghi tvojim proš-
tenjam slushiš, s- nasladnostjo, sveti
s- giddostjo, hudighi s- profluknem-
jom ino spurenjom njegovih hudob-

nih ratov; taki Bogi ne slushish, ga
ne ljubish, kajti njegovemu neprijatelji
slushish, ino njega ljubish. Nemorete
Bogi ino mamoni ob enem slushiti.

Toto reče Ap. Pavel obilno rasloshi
v dnešnjem listi taki govoreshi: *Mat*

Galat. 5.

je! shivite vu duhu, ino nebote same
senja tela dovershili; kajti telo hle
pi suprot duhi, ino duh suprot te-
li.

Tota dva sta endrugemu na su-
prot, ka ne vshinite, kajgod hosh-
te. Shi je od duha pustite voditi,

taki ne ste pod sprovedjo. Oshitne
paki so djanje tela, kakiti so: kur-

varia, neshistost, neframeshliovost,
nasladnost, bolvanstvo (malikuva-
nje), sovria, neprijateljstvo, karke

lubosumnost, nevoschliovost, serditost,
prepix, nesloshnost, rasjedinenje,

neprivoschenje, vmarjanje, pianost,
poshretnost, ino prissodobna: od te-

rik vam povem, kati sem she poble
netel, da keri to vshinijo, nebodo kra-

lestva boshjega sa dobili. Sad duha
paki je: lchbesen, veselje, mir, teps-
livost, prijasnost, dobrotivnost, du-

goterpnost, krotkost, vera, mernost,
 skromnost, čistost. --- Kjeri so sato
 Kristušhavi, tisti so prajo telo sred pre-
 grešhkami ino pashelenjami v krotili.

Do totih besedah Ap. Pavla ja-
 mo tisti Bogi sluski, ker sdaj reshene
 kreposti sberšhava, ker pati gori reshe-
 ne pregrešhova vstini, o tisti ne sluski
 Bogi, temush teli, sveti ino hudighi, Ino
 kak dosti je totih! Nemorete od enem
 Bogi ino mamoni slushiti; v. p. Lud
 je velishital reshejo: Daj zhen v mre-
 ti, kak gda vesh en smertni greh vshi-
 niti, kada pati eden smertni greh na
 drugega vshinijo, taki reshejo, ka so to
 le mali grehi, s kerimi Boga ne ras-
 shalijo veliko. Kada so prevseti, gida-
 vi, taki reshejo: Das je ne svishavam
 shres druge, tega pati vendar ne ruffin
 valati, ka bi jas menje bil, kak ker
 drugi. Das je ne svishavam shres ve-
 ro, ne oshpotam vere, neq' to ^{bi} htel
 rad vediti, kaj mi post (far) saso-
 vej? — Kada so škopi, taki reshejo:
 Das sem taki škop ne, ka bi drugemu
 kaj po kirvizi vseli shel, neq' gda
 mi kaj more, shi komu kaj dam

ali ne? — Das je pri mesthru, pri
 treshkvi ino pri vsem zruvam (var-
 jem), ka nebi koga vkanil, neg' te
 pa tam kaj malega suderštati, no ko-
 ga eno malo poodbriti, to paki more bi-
 ti, drugarji namer nebi nigdar mogel v-
 kerzhno iti. — Kada nestrištost vshinijo,
 taki reshejo: Meni je kurvaria duri
 (gerdi), neg' je kinzati, oshim ino ro-
 kam eno radost dopustiti, to je ja od nepa
 bilo, paki she bo. Das, reshe en drugi,
 jem fi nigdar ne' mislil lotruvati
 (shton prelomiti), neg' s drugoj
 shenoj plesati, pitki, se noruvati,
 to je ja nish ne', shi bo ravno od
 mosha te doma! sbida, kaj je sator
 — Kada pianshijejo, taki reshejo:
 Das jem nigdar ne' tak prethoreben
 (nemerem), ka bi se tak celo saps-
 jil, ka nebi snal, gde jem; neg'
 gdagda enega malega fejureka (eno
 pianshiko) meti, to je ja kaj na-
 vadnega med ludmi. — Das lubim
 mojega blishnjega, reshe en drugi,
 ja jas ga lubim ino nebi rad, ka
 bi ga s kim rasshalil; to paki
 vender rad vidim, shi eden druge

ga prav dolguješ. — Bog ne daj, kaj
 bi jas komu poshtenje jemal, a to paki
 je mi le dobro vidi, kada korega prav
 kudiojo (grajajo). — Jas sem na moje
 ga sovrašnika ravno ne' hud, o Bog
 ne daj tega, neg' dobroga mu nikdar
 nish ne bom vshinil, jas ga ne sovra-
 shim, neg' rad sem, ghi mi namet pro-
 ozhi ne pride. 3. t. v. — Glejte tak
 je na sveti: ludje to sa nishki greh
 ne derstijo, kaj je veshtirat velki ja
 smertni greh, kajti Bogi ne sluski-
 jo prav: hoshejo duski kaj dati, paki
 teli ali poshtenjam tudi kaj, hoshe-
 jo dobro storiti, paki hudega tudi ne
 ta pustiti, boshjo sapoved derstati,
 paki tudi to storiti, kaj hudi svet
 ghi; hoshejo Bogi slusiti, paki tu-
 di hudishi postreshi. L edno besedo,
 radi bi v nebela shli, paki tudi ne
 bi radi tega ta pustili, kaj v pe-
 kel pola. Gel Bog more do taksh-
 nih slushebnikov ino slushebnis do
 pradenje meti? Ne magoshe. Nemo
 potest deobus dominis servire —
 Nigdo nemore dvema gospodoma!

slušiti; ali bo enega odarjavajal, ino
 drugega lubil, ali bo enega terpel,
 drugega pač sametaval? Kakki kri-
 stus sam poveda: Kier je ne s menom,
 tisti je proti meni. Kier mi ne sluški
 svěsto, tisti je sa mojega sovraštnika
 naprej da.

Gdo pač teda je tisti sovraš-
 niki, ki nas od Boga prosi odražha,
 ino preprehuje Boga slušiti; gdo
 je tisti, ki hoče našo dušo nadno
 pekla verpiti? Morbiti ga najdemo.
 Ja, vshapi ga hočem po imeni svati.
 Obzhištnia šrega s: spiritus temporis
 mu je ime. Neki reče: Jas bi rad
 Boga slušil, da vem, ka Bog v fako
 sudi najmenško sluško dobro napla-
 zhuje, neg' ludje bodo je s mene ofme-
 navali. Jas se morem obzhištnie šre-
 ge derškati. Taki ali hočeš Boga
 svojemu Gospodi slušiti, pač
 vendar rajši šre hudobnemu sveti;
 ne si žul, kaj Kristus pravil:
 Moji neštoniki, kieri mene lubijo,
 se ne derškijo na krive naredbe ku-

dobnega sveta). — Oglej, glej, da bi se
 ti drugi vsi v eno takšno nevarščino
 podali, gde bi pojo telo ino dušo pogubili,
 jel bi ti tudi taki nesrameten bil, ka
 bi sred njimi v to nevarščino šel? En
 srameten, pravizhen Kristijan je ali more
 tega derškati, kaj Jezus zapoveda, ne pa
 tega, kaj so obšinjke šlege hudobnega sve
 ta. — En drugi reče: Has bi rad Bo
 gi služil, bi giddo ta' puštil, mojemu
 prashniku odpustil i. t. d., neg' jas te
 ga savolo drugih ljudi nemrem vshini
 ti; te bi vshafi rekli, ka sem škops,
 bojezhi i. t. d. bi si paah s mene
 špnot delali. Taki je ali tudi bol bojish,
 kiaki broga, tak ali savolo drugih
 ljudi hoshesh raj nebo sgubiti, ino v
 pekcl iti. O velika nesrametnost!
 Brog te na sodnji den neboe po obshin
 jskih šlegah hudobnega sveta sodil, te
 mozh po zapovedi ino naredbi Kristu
 šnovi, ker taki govori: Kerega je
 mojish zapovedih fram, tishoga je bode
 tudi jin boshji framoval. — Hier me
 ne sataji pred ludmi, tishi bo tudi

satajen pred angeli boshjimi. — Kaj
bode ti te napnilo, kaj si se obzhiptke
spege derstal? To bosh mel, kaj bosh na
vèhe pogublens. —

Taki saponnute si to vi skashkivi
Kriřtiani, keri se savolo drugih ljudi
pramujete Bogi fluskiti, ino savolo te
ga va vepno pogublensje grete. Svèki
teli, ino budighi se fluski. Eden god-
loshnik dere, ka njim malo s. noli-
tov kervi run ne prestha; drugi
pres ofake onè luzho blago pda se
vlephe; tretji stas v sovradshvi
shivi; šterti v lotruvanji (salko-
na prelomenji) taki ka s. perftom
sa njim ali sa njo kashaja, pati si
nigh s. tega ne napravi. Kada bi
paki mogel Bogi fluskiti, te se pra-
mujes savolo drugih ljudi, ino pravi:
Ja, da bi jas to no te storil, kaj bi
ludje rekeli? Jas paki pitam, ino
v strahi pitam: Kaj paki bode sod-
niti boshji entirat rekiet? Germozhi
njegov glas bode toti: Da ste vi sa-
volo drugih ljudi meni samo na pol
fluskili, taki tudi sdaj savolo dru-
gih ljudi ite va vepno pogublensje

ta ki tistemu, keremu ste bole svoj
to ino rajski flushli, kati meni, jas
vas ne spomnam sa moje flushebnitke.
Ker je ni s menom, tisti je proti me-
ni. Prosh s vami, joshajki ino ku-
guzurki na velke flushte hudizhi, da
ste mu na sveti taki radi flushili.

Epilogus.

O moj Jesush, ne daj tega! — Vnoge
juse pretoshchepi — Prosim tebe moj-
ga Boga, — Prodi meni ti smilch! —
— Daj phem mantre tu terpeli, —
Daj podnesti huda vfa, — Kati va
grchi vesh shiveli, — Slispi mene
grishnika! — Amen.

Na XV. nedelo po Sinkushtih.

837
Stirje pokopizhi, ki dosti mladik
ludi presakan ki grobi nesejo.

Vun so nesli mertvega. Luki. 7, 12.

Coordium.

Ne jôzhe je samo mati totega mladca
 ga da svojega sina, temuzh vsa njega-
 va rodbina se gres njega shalosti,
 ino toshi, ka nepmilna smert ne gle-
 da net' na mladoft, net' na ghaft, ne
 na bogastvo, temuzh pres prilenja vse-
 me, mlade i stare, prestimane i
 proste, bogate i siromazhke. Mati
 totega mladca se je vendar nastiorem
 bila obatrila, kajti ga je Jesuht od
 mertvih sbudil, neg' bol shalostno je
 sa sdajni rait, kada se telko mladih
 ludi presaran pokopi nese. Vesh-
 krat si gurzimo, kada koga pokop-
 tejo, ino respemo: To she je mladi
 shloveti bil, she vu zviti mladofti,
 najboljhe dobe, pred nekimi dnevi
 she sdrav no veseli, — je tudi shkoda,
 ka she perhneje. Tak si veshkrat
 gurzimo, paht ne poglednemo na po-
 kopizhe, ker i enega takshlega mla-
 dega shlovetka pokopi nesejo. — Pu-
 le kaht she povem, gdo so toti po-
 kopizhi, she morem povedati, ka je
 prerana smert ne ofigdar ka shliga
 boshja, temuzh veshkrat era dobrota

Kalk so. prismo predospi: Prosz je vsot,
 ka ga nebi hudobnost potkvarila. Ne
 ki sin, nekta spi je dosdaj pod ostrim
 ozhinjnim ino materinjnim redam dober
 no bogabojezh bil, neg' snal bi se v
 rman tovarshlvo pustiiti, proti zhitu
 sti sapheti greshiti, tak' bog vugapne
 lush shiolenja, ino tak' nekoga sht
 mladega v grob vershe, ka nebi na
 vetke pogublen bil.

spi tak' ravno bog to pri ne
 kih vshini, tak' vender onogi mla
 di ludje is' prave boshje kashlige pre
 saran vmerjeji spo besedah modrega
 Salomona: *Anni impiorum brevi
 abuntur* — Leta tih hudobnih bodo
 prikrashene. — Grehi so ali tiski po
 kopsishi, keri vnoge mladence ino de
 klizhtie presaran na pokopalshe
 nesejo. So pak posebno shterije tabijh
 ni pokopishi: prvi je piansost,
 drugi nestislost, tretji nagli psheme
 robye, shterti nepokornost, proti star
 shim. Od tega bom tudi dnej pr
 gal. Piteryste. —

Prosecutio.

Prvi pokopishi, ki dosti mladik lu

di pomagaja pokopi neti, je pianost.
 ghi rabno vrapileli poterajo, ka je
 vino seravji slusljivo, kada se mer-
 no nusa, ino tudi pu. pisimo reske,
 da vino shivlenje lehko'ci, ghi se
 vu mernosti troshi, tak vender pu. pis-
 mo ravno na onistem mestu tudi pove-
 da, da prekioredno pitje vina prinese
 brilkost dushe, ino da en pianež pred
 sailom more umeti, kajti shus pre-
 kioredno pitvina se shelodez potkvari,
 se kiero prevezh segreje, se shush na-
 digne, shloveti sbeteshu, ino pred raj-
 som gre v-grob. Tak katk gda vel
 ka voda pride, ka v-niske natri te-
 she, no vfo pohishtro potkvari, patk
 she hisho podkopa, tak tudi preki-
 redno pitje vina potkvari snoterne
 moshi, patk she telo podkopa ino
 umori. Shelko njih she pod semloj
 leski, ki bli she duge leta snali
 piti, da bli merni biti - ino se po-
 tedi, kaj pu. pisimo pravi: Propter
 crapulam multi obierunt - Savolo pi-
 anosti so unogi preishli. - Gdo je
 viteshkemu Holofernesi glavo odse-

Ecdli. 31, 32.

Ecdli 37, 34.

Kralj? Judith, pa ti gda? V pianofti.
 Gdo je Babilonskim kralji Balthasari
 pred zaitom shiolenje vsel? Pianoft.
 Gdo je Grešklega kralja Penona pred
 zaitom umotil? Pianoft. — Gdo je
 smoshnega Macedoniansga Alexandra
 v najlepshi mladosti pod semlo spr
 vil? Pianoft. — Ipa meter Plato
 to reshe, da je mladenzom pred oje
 najstnim letom nesme dojeti piti vi
 no piti, ka se nebi predzaita po
 koarili.

Kelko je takshnih starshih, ki
 pojo dezo, she v detinstvi vino piti
 vushijo, ino so v tem pravi Farao
 ni, she lagoshi (hujshi), kralj je
 Farao bil: on je Egjptosko dezo
 su vodi vstaplal, takshi starshi
 pa ti poje strohe in vini vstaplajo.
 Tato pravi modri Seneka, kralj
 piansi endrugemu seravje napija
 vajo, jamim jodi pa ti beteg ne sme
 Dak ne samo smert tela, temush
 tudi dushe, kajti je smertni greh,
 je tak napojiti, ka vso pamet spu
 st, smertni greh, drugega sa pa jati,

Smertni greh, zhi ghloveki posna, ka
je she phoro prevest, pil, paki she is-
daj vesth pije. Poglejmo sdaj nashe sdaj-
ne mlade ludi, neli jo ravno oni pi-
anosti najbolj podverstheni? Neg' sad-
sti od totega pervega poklopišta ml-
dih ludih, je en drugi njegov paj-
dasth.

Drugi poklopišt, ki mlade lu-
di pomaga poklopi nesti, je neshipost,
kurvaria. Jo so. pisma véno, kak
dugo so prvi tudje shiveli, ino
kak vsake starosti jo se vshakla-
li. Do dve, tri, shtiri, pa pet
shó lét jo shiveli. Kak pako so
oni tak dugo shiveli? Odgovor je
lehko dati: da so projo vdravje,
proje telovne móshki ghuvali, tak
jo tudi njihovi otroki móshni
no sdavoj bili. Sakaj paki so
je tote léta tak pomensthalé, ka
sdajni ludje tak malo lét shivi-
jo? Sakaj vnozi she v mladosti
vmerjejo? Odgovor je páli lehko
dati: Sv. pisma resthe: Moj duh
na vékhe ne ostane v ghloveki,

da je mefo, ino njegovi dnevi bodo
 štó ino dvajseti lét. Savolo neštípof
 je ali Bog dokonchal, shivlenje shlo
 vekoovo prikrajšati. Savolo neštípof
 pi je Bog géli pret s obzhijskim po
 topom shonchal, ino odpotti je shio
 lenje tega shlovetka duske shraštísho
 postajalo. Neštípof je najveštíshí
 tat na sveti, kajti ona je tolkim
 ludem tolko lét od njihovega shivlenja
 prosh vkrala, ona napravi nevolne
 shalofne, beteshne dni. Neštípof je
 tífka mora, kiera telko mladih ljudi
 pod semlo spravi; kajti nište is te
 ga ne napravijo, temush le vneemar
 shivijo v tem vmarjajo shem gífti,
 kajti she onogi sharíshí h. tem shil
 ko davajo. Ona mati má enega ja
 mega fina, ona mu vfe dopusti, ple
 shianshivanje, ponoshno ofiol tepen
 je; ne opomine ga na poredgo, né na
 kreschanfshí nauki, né na pproved,
 temush she se le shlimá, ka s tífkoj
 ali s onoj snanje má. Zhi on gde
 poshtene stare ljudi shuje od besede ba
 je govoriti, taki se posmekava rekíshí

Kaj je meni ta popa (farja). — Na
 entrat ga prime vrošnja tresel-
 ka. Posphejo po spovečniku, spoved-
 nik pride, nemre she nish s njim o-
 praviti, da se mu she samel mešha;
 posplejo po vrazhitela, on kimešti po-
 sna, ka je she prekešno (preposno).
 Tak vmerje, no je na pokornališke
 neš ti lubesnivi finho poje napo-
 metne matere. Mati je kešhe, she
 šdvojiti, vfi pitajo: Kaj je temu
 mlademu šploveki moglo tak naglo
 priti? Ša, treselka je mel, neq
 katishno treselka? Takishno, kati
 sv. Ambrosiush povida: Febris li-
 bido est, febris luxuria est — Na-
 gladnost, — nešipost (kurvaria)
 je tisa treselka. Da bi mati
 perle bila prav ostrega bresove-
 ga olja pojemu lubesnivemu fin-
 ki gorvlila, bi mu she toto vro-
 šnja treselka bila pregnala.
 Neq mušmo sa težpaš tolega roka
 prizha. She je en tretji! —

Tretji rokopišk, ker šelkomla-
 lih ludi pomaga rokopi nešti, je
 jesa, pemeš, jero. Šv. pišno re-

zhe: fraiundia minuit dies. Ghermer
 nost prikirati dave. O kelko mladik
 ljudi so ghermerovje pod semlo spravili! Por-
 nardinus pripoveda od douhi brato, ki
 sta edenoti rephe gheres pole je sprehajala.
 Da je lepo vedro (jasno) bilo, tak sta
 sazhala je taki spominjati: Ti brater, ve-
 zhe eden, da bi shelenja kaj valate, jas-
 vem, kaj bi si shelcl. Kaj takshnega?
 pita bi drugi. On pati odgovori: Tak
 velke traavnitke bi si jas shelcl, kati
 je celo nebo, kaj pati bi si ti shelcl?
 Jas pati bi si, rephe ov, telko junsov
 shelcl, kati je svetskih na nebi. Gde j
 pati bi, pita drugi, ti tolko kerme
 oval? Odgovori on: Na tvojih nesmer-
 no velkih traavnitkih. Rephe ov: Toga
 ti jas nebi dopustil. Tsi pati bi mo-
 gel, rephe drugi. Gdo bi mene prifi-
 liti mogel, rephe drugi? On pati: Jas
 bi te zhe vuphil. Do pati: Ti me-
 ne? On pati: Ha, ja, jas tebe. Ino
 taki dale, ka je sadnish is shale re-
 niza gratala. Obidva sta sa megre
 prijela, ino sta endrugega neprimilno
 sahlala.

Takšnji so še den denesnji mladitvo
 je. Opervitje se le ena beseda pravej, to ene
 mu mladenci še šahmeti, on mu dru
 go besedo nasajrovej, ti prvi mu ne
 še biho biti, toti tudi ne, taki te grê
 beseda na besedo, na besede pride ti vu
 hi plustanje, na plustanje prav bid
 je, na bitje ranenje, ino taki nekimi mla
 di shloveti presasaita na pokropsali
 še pride. Gdo je njegov pokropsih?
 Nishe drugi, kati nevtrotlivi še
 merovje. Pato gorje onim staršim,
 kieri svojim otrokom metanje, juvajo,
 pripiranje, shpotanje no bitvino do
 pustijo, ali še nje sami na to nape
 lavajo. Gorje onim staršim, kieri se
 smejejo, shi je njihov pais prav do
 ber suadlivec. Naj bo sadnizh s nje
 ga? En divji Esau, kierega nishe
 nebode mogel vtrotliti, en neposhten
 Abfalon, kier svojega lastnega oshê
 do hishe prestene; en nestkamuren
 Nero, kier svojo lastno mater s no
 gami juva no sa safe vlasti, en
 stekli Goliath, kier tolko spatie no
 nepokroja sashne. Naj se ali staršim

ne zbudjejo, zhi njim sinovje' no zheri
presajata vmerjejo, da njim' takifino jes-
nost dopustijo. Neg' sadosti od tatega po-
kopizha, je sre isda j eden.

Šteteri pokopizh, kjer mlade ludi
pred svitom pomagaj pokopaj nešči, je ne-
pokornost proti staršim. Od tega bi do-
stti bilo govoriti, neg' da morem škoro ka-
nez napraviti, taki samo povim, kaj je
bog pokornim otrokom obeshal. Post-
tuj ošče no materē, da bosh dugo shiv-
na zemli, je zapoved boshja. Da je ali
pokornim otrokom dugo shivljenje obesh-
no, taki majo nepokorni kratko shiv-
ljenje. Odprite ošči, vi nepokorni, ne-
bojliivi, grobianški otroki, v krasni
Efraim je en hrast, kaj viš na eni
sverski (veji) tistega hrasta? En lep
mladi zlovec, Absalon, ti nepokor-
ni sin Davidov. Kaj si je David pri-
sadel na obdeshati njegovo shivljenje.
Svojim vojakom je ostro zapovedal: Ob-
deshite ino obrarte mi sina Absalona.
Pa li je vendar toti nepokoren sin ino
mladenc, prepovzaitne smerti ne se va-
gnoti mogel, femuzh med nebom ino

semloj višjih je poginob, ino poklile s-
Kuzam Kamenjad sa Kozan'. Spomnite
je na smert totega nepokornega sinat.

To je tedaj ti mlitije pokornishi, ke-
ri vnoge mlade ljudi pred saikom pokor-
ni nejejo, najpre pianost, nezhiflost,
jesnost, ino nepokornost. Niti bode
vam ali pomagati, ka nebi presajai-
sa vmerli? Evangelium. reshe, ka
jo pokornishi totega Naimsthega mladen-
ga postali, no jo ne dale shli, ka-
da je Jesush k- njim prishel. O kol-
kokrat je she Jesush pri vaf bil, ino
vaf opominjal! Taki tudi postojte,
ne idte dale; Alberkus vam reshe:
Postojte, poshalujte s- sgrivanim
serpom vashe pregrishova, ino konjaj-
te greshiti. Samo to je promozh, shus
kero se presajaitne smerti ognete. Tak
meren bodi v- pitvini, ta pustli na-
gladnost ino smerdestho nezhiflost, vho
ti svoje ghemere, ino bodi pokoren
starshim toojim.

Epilogus.

Ha o ti prijatel moj! — Le ofig-
dar misravljen stoj, — jno sherbi

je ja to, — Kaj ti v smrti ti troš-
 ti bo, — O ja dobre zbine, — Kerih
 kinty ne mineš. — No da nebo pre-
 nitrila? Tebe smert, no predobila,
 O taki dšdaj škerc bol nosi, — Ino
 tvojga voga prosi, — Da doštoja,
 kad' bo vsmreči, — Oh nebesa ti od-
 preči. Amen.

Na XVI. nedelo po Trinklkih.

Kaki je nedela ma svetiti.

Htel je slobodno ob sobotnem dnevi
 vraghiti? Luki. 14, 3.

Exordium.

Jesus, kaki dnešni Coangelium predajši,
 je Fariseare psital, ghi bi ob sobotnem
 dnevi, ki je Šidovški svetek bil, do-
 puščeno bilo, betestnega glaveka sva-
 zhiti. S. totim psitanjom je nje hotel
 opomenoti, ka bi pasili na to, kaj je
 storiti hotel. Vu tem je teda njem po-
 kaseti hotel, kaki majo soboto ino dru-

ge vu postavil sapovedane svetke svetiki.
 Pa nje je to potrebno bilo, kajti so
 sapoved bostijo, ktera sapovej sveteki pre-
 tiki, gela spreobrnoli. Zhi je gdo ene-
 mu shivinsheki pomagat, so nish ne reči-
 li, zhi pati bi gdo beteshnemu shlove-
 ki pomagat, to so sa oshirunenje svetke
 dershall. Sveteki je ja s dobrimi ino
 svetimi delami svetli. Enega bolenegea
 shloveka sorashiti je pati vnder eno
 dobro delo. —

Taki kati so Fariseari ne prav
 vedli, vu zhem stoji pravo svetshvanje
 jobote, taki she Kristiani den deneshni
 prav nesnajo, kati majo nedelo svet-
 ki. Mi mamu eno sapoved od Apo-
 stolshiega paita, ktera nam sapovej ne-
 delo svetiti, neg' zhi na vasho zhi-
 nenje ino pashufshenje gledim, taki
 ne najdem drugo nish, s kim bivi
 sveteki svetili, kati to, ka ste pri-
 meshi, ino ka je shmetnega dela
 sodershite; ino s tem mislite, ka
 she sadosti vshinite. Ne je to sado-
 sti. Hoshem vas ali gnes vushiti,
 kati morete nedelo svetiti, ino zhe-

pa je mate varovati, da nebote nedele
osthrunili. —

Prosecutio.

Toto sa poved, ka moremo nedelo svetiti,
je she v mladosti nuzhimo, no je nam v
obzhijskem proveda, ka je moremo slush-
benega dela sderzhati, ino k meshi itz.
Zhi te toto dvoje obdershavate, tak shi
mate, ka je she sadosti. Samo to sa
grih derzhite, zhi bi v nedelo kaktishno
slushbeno delo delali, ali zhi nebi pri-
meshi bili. Sveti ali nedelo svetiti je
imenuje sveteshni den sveto dopernesti.
En Kristijan ravno more vsaki den sve-
to dopernesti, more vsaki den dushno-
sti kerschanstie storiti, neg' en Kristi-
an je tudi dushen snobranjo svetost
s djanjom pokazati, ino s tem tudi
druge na poboshnost obuditi, k te-
mu pati so posebni dnevi odredjeni.
Kaj pro te ali so sveteshnih dnevih
dushni vshiniti? Samo k meshi itz
she je ne sadosti, kajti sveteshni den
svetiti je imenuje seli den s pobosh-
nimi ino dobrimi delami dopernesti,
vu vsch djanjih lubesen ino potior —

nost proti Bogu skasati, ino tudi dru-
 ge na lubesen ino potkoznost Boshjo obu-
 diti. Prihajajte ali ponisni ino dostoj-
 no se saderstehi pred Boga na totem
 mestu, kero je sa njegovo službo posebno
 odlozeno. Bodte jasliivi pri predaji,
 kajti tu se vuzhite, kaj je vola Boshja,
 ino kere duštnosti niti njemu mate,
 tu se vuzhite, kaj zhloveti ma vzhini-
 ti ino kaj pustiti, ghi se zhe Bogu
 dopasti, tu se vuzhite, kati vi shus
 Besupha Kristusha odpuštenje gre-
 hov, milost Boshjo ino vesno zveli-
 zhanje sacobiti snate, tu se vuzhite,
 kati se mate sadershati v trupe-
 nji, v suprotivzhinah, v nevolah,
 v betegih ino v drugih krishkih
 zhloveshanskem shivlenja, tu se vuz-
 hite, kati mate sami sebe potrosh-
 tati (bakriti) mislehi na previdenost
 Boshjo, na njegovo ozhinstvo lubesen,
 na gorstajanje mertvih, na obshinf-
 na podbo, ino vesno shivlenje, tu se
 vam poveda, da se greha morete o-
 gibati, grešnih prilik se zhuovati,
 grešne poshelenja ladati, potata-
 shiti, pres posebnega velkega sro-

Ka ali nigdar predge no kershanškega
navukia samuditi, kajli sa dufho ja
slaveti more vfigdar bol sberbeti, kati
sa tela. Berete tudi duhovne ino na-
vuzhne knige. Ki vsem tem ravnajte
tudi vashe otrok(e) ino drushino. Kia
da se s drugimi spominjate, taki naj
bo vashe spomeneki od kreposti, pravop-
nosti ino bogabojestnosti, premislavaj-
te shres vashe dosdajno shivlenje, kati
ste kaj dushnosti vashe ispenili, ino
kati bi nje sa naprej spuniti mogli.
To, moji lubi prijateli, to so dela, s
kerimi se svetstni den prav svet. Vse
to ste vi dushni vstiniši rasvi postu-
panja se. mesthe.

Nez to ste sa enega Kristiana
isdaj ne radosti. En Kristian more tu-
di sa svojega bliskujega sberbeti, on
more tudi dela miloserzhnosti isver-
shavati: shalostne troshtati, betesh-
ne obiskavati, nevolnim pomagati.
To so dobre dela, s. totimi delami se
svetstni den prav svet: Taki so pr-
vi Kristiani nedelo svetili: Oni se is-
mest (varashoa) ino vesnij ki obshin-

tki gostiji službi vkušnjihli; toda
 je njim je sv. pismo naprej bralo, štita
 si ino mestniki so njim sv. pismo ras-
 lagali, ino nje opomeni, navukle so.
 pisma obderšavati, oni: Kristijani;
 so almohro sa vboge, ino dare sa o-
 fer vkušnjavali; ti bogati so te vboge
 na taki imenuwane ljubne goščenja so
 vabli, ki znamenji, ka so si jednaki
 v navukli, v sadershanji, v ofri,
 ino v vshivanji samaljških imethov.
 Pri vsem tem so endruega poterdja-
 vali v stalnosti (obstoječnosti) lu-
 di v največjih preganjanjih. Per-
 vi Kristijani so ali so nedelah potash-
 no poslušali sv. mesto, pripravno
 ino paslivo poslušali besedo bošjo,
 so druge dobre dela storili, ino so svo-
 jem blišnjem dobrote vshinili. Vse
 to smo tudi mi dušni so nedelah no
 svetkih vshinili. Taki se ali nede-
 la svetki; a s kim pač je nedela
 oštruni? Kaj so vshini so so nede-
 lah prepovedani?

Po nedelah no svetkih je pre-
 provedano vsaka teshastko, službe-
 no delo, kajti Bog naprej nedela

pretiti, kaj bi živina ino ljudje se pa
 živali. Vasha družina želi teden
 sa vas delajo, ino vetšital to smet-
 no delo na nje opadne. Da se pa oni tu
 di ljudje, tudi vashi braki ino sestře, da
 taki ste njim tudi dobrota ino smi-
 lenje dushni. Ravolo tega ste dushni njim
 po nedelah mir dati, da najmanj šest
 dni sa vas delajo, taki naj na sedmi den
 sa se škərbijo, posebno sa projo dushno,
 pa tudi sa telo. Sa telo njim proho-
 ja treba, kajti da nebi nigrdar proshin-
 ka meli, taki bi projo mosh sgubili,
 bi sbeteshali no vmreti mogli. Pa du-
 sho pa tudi morejo posebno škərbeti, da v
 tjedni ne vtegnejo. Morejo ali ki me-
 shi iti, ino besedo boštijo poslušati, ka-
 zhujejo, katikše dushnosti majo kat
 Kristiani, katikšne kat družina.
 V tjedni malagda otegnejo Proga mo-
 liti, ino sa projo dushno škərbeti, ki
 tem je nedela, ino merški bi vi bi-
 li, ghi bi nje s vashimi opravila-
 mi od tega prosh deršali.

Da pa je ali opatio službe-
 no, teshakko delo po nedelah no

svetkih prepovedano, keliko bol she
 le more vsako grešno djanje prepo-
 vedano biti, kakiti hmanjuktivnanje,
 pianshivnanje, odurne nasladnosti,
 spitanje, glasnenje (pretilinjanje),
 praja, bitje. Grehi po nedelah vski
 njeni so vfigdar velikih, kak tiери
 je in da vskinijo, kakti da je nedela
 posebno k službi bošji odredjena.
 Šhaločno arda, ka je ravno po nede-
 lah no svetkih vesth greha dela, kat
 v celem tjeoni. Tvoigi smed vas shi-
 majo, shi so le pri meshi no predgi,
 ali she mor biti pri kreschanschem
 nauki, ka she svetih s tem po-
 punoma svetijo, ka satem teda šlo-
 bodno grejo, kam grejo, no delajo,
 kaj koshejo. Do tem pride, ka je po
 nedelah no svetkih telko pianshivan-
 ja, telko kirisha, telko praje no bil-
 ja. Potem pride, ka neki v nedelo
 vesth pines vsstypila, kak si je vsi
 tjeoni vsstushil. Potem pride, ka je
 po nedelah no svetkih telko neshi-
 sti, telko kurvarie, telko salkonpre-
 lomenja vskini. Do te je sami vidi-
 te, ka je ne mogoshe, s takishnim sa-

deskanjom se Bogi dopašči. To jarni
vidite, ka vnozi Proga po nedelah do-
šči vseh rasshalijo, kati so ga v zelum
tedni rasshalili. —

Sato vas prijatelno opomenem,
da se ja skerbliivo zhuvate preteshni
den taki oskrunidi. Posebno opomienem
vas lube starishe ino kishne gospodare,
paštio mejte po nedelah ino svetkiki
na vashe sine, zheri, klapse, detile.
Napravte njim doma vskajsi eno po-
shteno veselje, bodite poufod jarni po-
log, ka se ne vzhini kaj pretiorrednega,
kaj nedostojnega, kaj grešnega. Tak
boco vedravi ostati no pobashni, paški bo-
do veseli ino zadovolni. Šhi tega ne
vzhinite, zhi nje prustite ibi, kam
shejo, ino vunoštati, kati dugo senjin
vidi; te je vse sabstojn, kaj se v girk
vi shuli, ino v spravdnizi obesha-
ti; oni sgubijo nilost bashjo, spo-
jo nedushnost, poshtenje no svelzhen-
je, ino vi bote sa vse njihove grehe
ino hudobnosti mogli rassun dati.

Epilogus.

Tak ti ljublen prijatelj moj! — To je danes
 naruk ti svoj: — Snaj, kaj o sveteli
 maš vspiniti; — Moreš najimne ga pre-
 žiti. — Ne samudi službe bošije, —
 Premišlajaj njegve smashne — Svet-
 šnosti no oblast, — Jno skashi nje-
 mu štast. — Dušti o sveteli no neod-
 lo — Službeno, teshastko delo, — No
 namesto bošije službe — Da ne greš
 v pregrešne drashbe; — V žirktivo
 pojdi, no boga moli — Povda jost je
 njegvi voli; — Ti vezlenem kashki tvo-
 je dušne — Škerbno bošije reš, pašu-
 she; — Pod' pri želi svetli mešer
 — Tudi pri službi popalodnestni;
 — Doma pa ti tim dvojim šteti — Š-
 knjig kaj dobrega naprej. — Tudi gle-
 daj, da ti troji — Nedo v katškem
 nepokroji, — Oglej, da sveteli vsi poeti-
 te, — Tak kati v žirktivi je ushite.
 Amen.

Na XVII. nedelo, po Trinklštiki.

Vu shem lubesen blishnjega štiji.

Lubi blishnjega svojega, kati samega sebe. Matth. 22, 39.

Sapoved lubesni bliskajega je onogim
 smetna vidi. Ludje režejo: Kak mo-
 rem enega lubiti, tier je taki svojglaven,
 taki nepravišten, taki hudoben? Na nje-
 govem obradi she je posna, kaj sa en ter
 doglavet, kaj sa en savit shloveti je,
 skoro nigrdar prijatelno ne gashi, ne
 je skoro nigrdar dobre vole, skoro je
 nekishi sobrasken, kati bi takishnega lu-
 biti mogel? Pa resnistno, da bi totala
 besen, tiero Evangelium sapovej, bila
 takishna; katishno imajo matere proti
 svojim otrokom, sheniki proti sneham,
 ali prijatel proti prijateli; te nebi
 mogla nigrdar en obshinstnem (sa vse so-
 preki) sapovedana biti, kajti eno takish-
 no ferstno nagnenje k endrugemu je ne-
 da prifiliti. Nische nas neme priprav-
 viti, ka bi vsakega shlovetia mogli
 ravno taki lubiti, kati enega dobrega
 prijatela lubimo. Tote is ferstnega
 nagnenja pridostne lubesni nam kri-
 stianstvo ne sapoveda. Lubesen med pri-
 jateli, lubesen med otroki ino starshi.

mi je bolj ljubsen jezga, ljubsen ob
 zulkov, kakš kjerščanstva ljubsen.

Kjerščanstva ljubsen ne stoji samo v
 nagrenji jezga — kjerščanstva ljubsen
 stoji v tem, ka našemu blišnje-
 mu dobro šelejemo ino vofšimo, ka
 smo proti njemu pravišni ino dobro-
 tioni, pači ne sarolo roda (shlahte),
 prijatelstva, ali sarolo lepote, temuč
 sato, da nam to pamet ino kjerščanstva
 vera) sapovej, sato, da nam Bog ino na-
 šta dušna višt pravi: Praviševino
 dobrotiven) bodi proti vsakemu zpla-
 vekti.

Mošnemo dneš pres to dale pre-
 mišlavati, ino se naučiti, ve sprem
 prav ljubsen blišnjega stoji, ino kakš
 se skasati more. —

Prosecutio.

Kjerščanstva ljubsen blišnjega prvish
 va tem stoji, da smo pravišni proti
 našemu blišnjem, t. j. kaj mi nešpe-
 mo, ka bi gdo nam vřhnil, to tudi
 mi drugim nešmemo vřhiniti. —

Mi ali ne smemo nikomu naštko-
 diti, ne na njegovem prostetnji, ne na
 njegovem zdravju, ne na njegovem imet-
 ju ali blagi. Ne smemo ali nikdar od dru-
 gih kaj hudega govoriti, posebno, zhi je
 ne respira; kajti to je bližnjemu krivi-
 za. Ne smemo nikoga vkaniti, nikoga
 ohrasti, moremo vsakemu dati, kaj smo
 mu dušni, meštterškemu njegovo pla-
 zho, družini strošeti ino saflusthero
 plazho, gospodi dazho, kaj smo dušni.
 Vsi tati saki morejo tudi to svoje vski-
 niti. Meštterški ne sme nish sebi sode-
 shati, družina morejo svojo delo skub-
 no ino swisto opraviti, ino ne smejo so-
 jemu gospodi nigdi nish vseti. — Kaj
 je luztko, naj je pri kishi, ali na nji-
 vi, v gorisk ali na drevi, to more-
 mo pri miri pustiti; mera no vaga
 more pravishna biti, ne smemo neti sa-
 nasho delo nigdar vesh razhanti, kati
 si po pravishi saflusthimo, sigania,
 krivishni zinski, vse to more prosti
 optati.

Ne smemo tudi drugega obdrav-

je ino ob zadovolnost spraviti. Nesme-
mo ali nikoga shaliti, zrces nikoga
kalkifne sumle meti. Gospodari nesme-
jo poji družini nash kodlivega strah-
ka davati, neti njih vishe reda man-
trati, ino zhi sveteshajo, taki njih ne
smejo pod nevarnost shvlenja od histe
segnati.

Vrni (suefti) moremo poofadno
ufigdar biti, nigdi nesmemo soti biti,
ka bi gdo koga okaril, moremo vsaki-
mu to poje pustiti, vsakemu to poje
dati. To je pravishnost proti drugim,
ino to je to servo, kaj je k- lubesni
blishnjega potrebno. Nafha dufhna
vest nam sapovej, da moremo pazh
vsakemu to poje pustiti, vsakemu
to poje dati, da bi ravno nasho šlo
shefto, škopo, shernerno ferze kaj dru-
gash naraphalo. Zhi mate prijatela
ati neprijatela pred sobom, daje mu,
kaj ga gre, ino pustite mu, kaj je
njehovo. To sapovej nash dufhna
vest. Zhi naj ravno leshi stane, pri-
jatelom to poje dati ino pustiti,
kaj neprijatelom, naj naj bo leh-

ko ali štetno, pravilni pač more
mo proti ofatnemu biti. Le našo dušo
no vešt bogajmo, ne pači pošelenjiti, že
merov ino slošestega serpa, bomo še
mogli vshiniti, kaj je prav.

Achab no njegova žena, sta ne meli
lubesni proti Nabothi, sato sta mu pač
tudi strašno krivizo vshinla. Fari
sari jo ne meli lubesni proti Jesu
spi, sato jo mu povsod, gde jo le mogli,
posptenje vseli.

Spdagover ali od lubesni blistnjega
predgati zhuje, taki vfigdat smajte,
da lubesni blistnjega poverish navlasti
to ov tem stoji! Bodi pravishen proti
ofatnemu, pušti ofatnemu to svoje, ino
daj ofatnemu, kaj ga grê.

Pravishen Bog, ker ofatnemu daj
kaj ga grê, ker bo edriški Midove, Poga
rine ino Kristiane so svoji najsvetshene
shi pravizi podil, on sam je shiva pel
da, kat bi tudi mi mogli proti ofatu
mu biti, proti prijatelju no neprijatelju,
proti luzkim no domastim. Pravishen
jodniki nedove nijedne krivize pres

krasnige puštil, da bi kalihle mala
 bila. Ena zhejovita škoda, kero vi
 vašem blišnjem vshinite, vam done
 je vestni kvar. O kati bote se en
 krat prestrašli, kada bote vse va-
 šne skrivice na vago dvati mogli vid-
 li. Ter bote si ja shelali, ka bi vsa
 kemu dali, kaj ga gre, neg' po smer-
 ti je vso poverenje sstojno, ra-
 shun je sklenjen. Proti vašem
 blišnjem ali moremo pravishni biti.
 To nati sje ne sadost, temush more-
 mo tudi dobrotni proti njemu biti.

Dobrotinost, kero smo vašem
 blišnjem dušni skasati, je dobra vo-
 la ino pripravnost, blišnjemu poma-
 gati, njemu dobrega nauka dati, ga
 troštati, rasveseliti, gda je se mo-
 gosh. Toto pripravnost nati vendar
 vsakemu lahko skasemo, naj je lep
 ali gerd, bogat ali siromati, prestti-
 man ali prost, dober ali hudoben.
 Lubesen bostija nam pripomore, ka
 nam je mogosh tudi one lubiti, tudi
 onim dobro vshiniti, keri so nam ku-
 do storili. Thi eden ravno tudo miš-
 li od tibi, taki ma vendar dobro sto-

410.

rishi, zhi premisljsh, gdo to sapsovej: to
dobrotiven (Ozha) nebestii, ker svojo sujo
pusti s'hajati zhes hude ino dobre, ino
pusti desh iti zhes pravishne ino ne
pravishne.

Matth. 5,
45.

Sa istiasati blishnjemu dobrotivo-
nost mano vsaki den ino povsod m-
liko. Ap. Pavel od lubesni ali dobro-
tivosti Korintancem tali pishe: Lu-
besen je terpliva, ino dobrotivna, je ne
neoschliiva, ne stori kirivo, ne nazid-
hava se, ne hlepí po zhasi, ona ne
ishe, kaj je svojo, se ne rasserdi, ne
mislí huda, ona se ne veseli zhes
kirivo, veseli je pa zhes zepivo;
ona vse prenesé, vse verje, vse ou-
pa, vse terpi.

I. Cor. 13,
4/99.

O l. Kir! Kaj sa eno vesela
prebivanje bi na toti zemli bilo, da
bi satifna lubesen med nami sta-
nuvala! Te bi mi vsi prezhni bi-
li. — Podmo ali dobrotivni proti
endrugemu: Bodte mirni, sloshni,
prehenjajte endrugemu, pomagajte en-
drugemu, dobrega nauka dajte en-
drugemu, trostajte, rasserjte endru-

vega. Vsehitite endrugemu prepro. Bo-
dite pravishni, odprtega serga, ino
dobro mislite od drugih; ne svishavaj-
te se shres endrugega; ne shalte en-
drugega; poterpljenje mejte s falin-
gami drugih ljudi; dajte od vase
prekobilnosti tiskim; kerik so v po-
trebohan. Dobro storte blisknje-
mu, gde ino gdagoder morete.

Hi tem mate priliti sadoosti.

Entkrat vam vase drushina gde kraj
prav ne napravijo, bodte poterpli-
vi s njimi. Drugash vam vase dush-
nike pred oshi pride, ne bodte toid-
ni proti njemu, temush ga s dobrim
opomente, naj se skerbi, kva bode
dug plashat. Trechokrat vas gde
rasshati, ne bite ga mahom, temush
ga perle s dobrega opomente. Vash
pironashki poseb vas profi sa eno ma-
so pines, ali su katishno drugo po-
mosti; storte mu to dobroto. Eden
se s vami pravocati sashne, pati sa
mate reshi volo, shentkajte mu raj-
shi nekaj, kati bi se s njim tel-
ko grisli. S edno besedo, gde le

morete pomagati ino dobro vshinili,
tam vshinte. Te - te mate pravo
besen bliskajega.

Dobrotivi ino lubesnivi Bog va
daj toto volo ino pripravnost, svoje
ga bliskajega troshitati, rasveseliti,
in mu pomagati, gde je mogoshe. Vse, ki
vi hošete, ta bi tudi vam vshinili,
to tudi vi drugim vshinte. - Než
gi smed vas so taki kati je on evangel
ški klapoz bil, ki mu je gospod ves
dag dolpustil, on pa je šhel, ino je
svojega dusknitka dal noterajpreči.
O keltka je onih, kerim Bog vsaki
den ješči, piti, oblekalo ino vsjga
obilno da, oni pa so proti svojem
bliskajem šhaji ino tečni! Ne
delajte tega, drugash vam Bog pro
jo dobroto šhhati tu na semli,
ino vas na jednji den veshhe vu vesh
no pogublenje, gde bo josh, javkany
ino šhkerisanje sobih. S onim bo
gathom bote se o pekli sifhli, gde
je ena kapla vode ne dobi, ta bi se
shgethi jesiki ohladil.

Taki ali, kati s gorprido
shim junpom boshja dobrotivnost

is'haja; taki kak vam Gospod Bog vsa-
ki den svojo prijatelno obližje po-
kašhe, taki skasihite tudi vi va-
šemu blišnjem vašo dobrotivnost.

Epilogus.

O nestkornjeno dobrotivi Bog! — Vse
stvorjenja spoznajo, — Da vse dobro
pride s tvojih rok, — Samo mi
ti skasihemo, — Da ne ljubimo net-
tebe, — Nehi svojga blišnjega, — Te-
mush vsaki le sam sebe. — O posab-
nost velika! — Oh dostojaj vplame-
niti — Našhe serca, ino nas — Na
lubescu obuditi, — Da imo blišnje
vsaki ghas — Ladi skasali dobrote,
— Njega s serca ljubili, — Taki kak
uboge nas sirote — O Bog tolko lu-
biš ti. Amen.

Na XVIII. nedelo po Trinajstih.

Gréh je sroki nevol, posebno
betegov.

Savupaj moj sinko, tebi se odpustijo
tvoji grehi. Matth. 9, 2.

Coordium.

Oglejte enega betestnega (bolnega),
kteremu so vsi koltrigi telesa polama-
ni, ki nemre sedeti, ne stati, temuč
more sploh o- popteli leshati. On ne
more nikam vrn, on nemre viditi
veselja te narave (nature), nemre ob-
gubiti veselja tega protuletja, s-
edno besedo, pred njim je saperso vse,
kaj zhlavelka odhivi ino rasveseli.
Pamo nevoia je odlozhenje njegovo.
Jno toti tak nevoien zhlavelki skaj
na enkrat osoravi, na enkrat se
je svojega teshavnega betega reshil,
o boshanski vrashitel duhi ino te-
la! neg kaj snamenuje to, on je pro-
pil sa telovno odrauje, ti vati mu
odgovorish: Odpustitejo se tebi grehi
tvoji? Sv. Thomash Aquin. rezhe
na to: Sin boshji sato pravi, odpusti-
jo se tebi grehi tvoji, kajti odpusti-
nje grehov je sashetiki ki osorav-
lenji tela. Vu peldi, kic bi htel

en protok popustiti, bi mogel najper-
le jarek razdreti, po katerem voda teče.
Ker bi hotel dražje dolzmeriti, bi naj-
perle mogel korenje spopirati (spo-
skubiti). Da je ali totega s. shlakom
v darjga ^{ne} zhlouka beteg od gréha pri-
šel, taki je Jezus njemu najperle
gréh odpustil, sateh pa je njega tu-
di na teli svrašil.

Néki ja mislijo, na toti shlaki
ne pride od gréha, temush od mer sloge
ino vnoge zaihtozhe tēla. Néj bodi
gdo hožesh, taki snam ti istiasabi,
ino bom tudi dnef istiasal, da betegi,
naj so kalfshni hožejo, oprevish vu
gréhi maja posheteh, ino da tudi
prehitra smert pride od gréha. Néj
ali zhlouka savolo gréhov kashliga
s. betegi ino s prehitroj smertjoj.

Prascutio.

Néj ne kashliga vshafi s smertjo,
temush perle s betegi. — Postá-
vimo, en popvetni jednik pufti e-
nega tata, vmaridela ali tolvaja

gor prijeti, kaj vzhini P. njim? mot
 biti mu kmeti glavo useme? Ne,
 on šhe ga perle sečnega ostro vsitav
 te, no ga satem ostro pušči kashkiga
 ti. — Taki ljudi Bog vzhini s greš
 nikom. On ga ostro opominja štus
 njegovo dušno vešt, štus navušetel
 štus prijatele no neprijatele, štus ne
 fresho ino druge shalostne prigodenja
 satem njega kashkiga s bolešpinami
 tela, v. p. ~~xx~~ s bolenjom ožhik na
 snamenje, kaj je s svojimi ožhimi sa
 grešhil, kada je vse fele nedostojnost
 ino odurnosti gtedal. On ga kashkiga
 s bolenjom gerla na snamenje, kaj
 je telko gerdeh, odurnih, strašnih be
 sed, telko shpotanja štus svojo gerlo
 ouraspušchal. On ga kashkiga s bo
 lenjom shelodra na snamenje, kaj je
 taki prethoreden bil vu ještvi ino
 pitvini. On ga kashkiga s bolenjom
 roke ali nog na snamenje, kaj je
 svoje roke na krivishno blago vemu
 shegnol, svoje roke na krivish
 ni podpisek postavit; na snamenje

je, kaj je svoje noge va iskanji
grešnih prilik trudil. —

Ker hoče od tega predoska-
stvo ali poterdjenje meti, naj po-
glednet v. sv. pismo, ino najšhel
bo prehsadopsi peldih, kak so greš-
niki sa gréha volo od Boga kash-
tigani. Kaj se je zgodilo Kajni, ki
je svojega brata vmeril? On je na-
teli tak slab postal, ka se je po-
vsod ino vsoga bojal. — Kaj se
je zgodilo Moisesovri sestri? Ona
je po vsem teli postala gobava,
sato, da je proti svojem brati mern-
rala ino ga ogovarjala. Kaj se je
zgodilo krali Abimeleh? On je s-
velikim betegom vudren, kerega so
vrahiteli namer ne mogli posnati,
paki sakraj je s. tatistnim betegom
vdarjen? Sato da je sakon prelo-
mit. Kaj se je zgodilo Giezi Elise-
uštovem hlapti? Po vsem teli je
gobav, paki sakraj? Sato, da je dare
wel, kere mu je preroki prepave-
dat vseti. Kaj se je zgodilo hudob-

nemu Forami? On je vdarjen s-
takšnim betezom, kerega je nišče
ne mogel sorazhiti, pač sakaj je tak
kafšigan? Sato, da je svoje brate vno-
ril. Takšnih oshivestnih kafšig bodi-
jih še je nesgovorno dopti? Samo to
še pitam: Kaj je Kristush rekjel,
kada je enega osemtrideseti let be-
tesnega sorazhil? On je njemu re-
kil: Sdaj vepi ne grešhi, kia je ti
nebi še kaj hujšega sgodilo. Glej Ho-
stian, da bi toti zlobeti še vepi bil
grešhil, tak bi se mu bilo še kaj huj-
šega sgodilo, — to je gotovno hudo
sadopti bilo, kia je osemtrideset let
betesken bil, pač bi še se mu is-
daj kaj hujšega bilo sgodilo; glej,
ti pač ne vepješh, kia je greh sroki
betega. Tudi sv. Hieronymus dnešni
ni Evangelium radlošepi rešhe, da
sarvoto grehov velikital pride slabost
tela. —

Greh je pač tudi sroki prokist-
re pversti. — Ne ki mislijo, ka vu-
ose jeli prokorednostih ina nastad-
nostih shivesti se bodo starosti vstra-
kali. Ne ki rešhejo: Le vstivajmo

Goh. 5, 14.

veselje tega sveta, oblegurmo se,
 kaj bi taki spoloh žalostni bili? O
 vi, keri taki sa veseljom tega sveta
 hlepate, shujte, kaj vam Psalmista
 sa kerbtom stojest pravi: Našhe te-
 ta so kakiti pavušhina. Rekniph-
 no, prikladnešhe prisprodobnosti nemre
 biti, kak je tota: kaj vshini pa-
 vuti? On, kada pavušhino dela, sam
 sebi vso mošt vseme. Taki greshni
 ohloveti, kada se nasladostim ino
 pregreshivam prečida, sam sebe po-
 tivari, ino se v nesorazstlive betege
 sarkopa. Ta nekie pregreshiva so
 tatishne, ka telo gnije od njih, gra-
 ta sheroivo, kajti je kerv potkva-
 ri, pamet graba slaba, telo se po-
 jushi, ino ohloveti more v najlep-
 shi voji mladosti umreti.

Psalm. 89, 9.

Ecl. 19, 3.

Pravishni Bog paki sudi ma-
 sroki, greshnega ohloveta s betegi
 kashigati, ino ga perpaiti s ve-
 ta obeti. To je zadli is sv. pisma
 istrashe. Kada je Bog svet s
 obshinskim golopom kashigati
 nakanil, je rekil: Nebove ostal
 duh moj vu ohloveti narvethe,

Gen. 6, 3.

kajti je meso: bodo pač dnevi njegovi
 vi sto ino dvajseti let. Zda je Bog
 to povedal? Sv. Hieronymus reče,
 da je Bog to govoril te, kada je Pa-
 triarkh Noe sedeset let star bil. Do
 onega rajta anda, kada je Bog to go-
 voril, ino da obzinskih potopov
 je bilo sto let. Glej je pač te o
 vih dvajseti let ostalo, kere je Bog
 peti obephal? Reče nadalje sv.
 Hieronymus (sv. Demush), da je
 Bog taki dugi rajt pustil, ka bi to
 slovesno shloveshanstvo potoro de-
 lato, ino shivljenje pobolshalo, da
 pač je Bog vidil, ka se shloveshan-
 stvo ne pobolsha, temurh je od dne
 do dne vu velikhe ino odurne pre-
 grehova pada, taki je Bog ne hotel sh-
 kati, temurh je dvajseti let vroce
 poslal obzinski potopov. Glej greh-
 nih, tega je tudi si mask vshakati.
 Le ali ostani v gerodih svojih grehah,
 neq si mask smati, da si she so pro-
 dratmi obzinskih treselhe, bode-
 nja, glave bolenja, motenje sameti,
 doshji shlakti, sadushnehi katari,
 ino she dosti hudega, ino bodo te
 na shoren is pete spravile, she je

prečísani broj (število) tvojih let,
dvajseti let menje boš mel, sato da
ploh grešiti, boš naškorem eno
fer te pristi.

Ki- velikem she poterdjenji te-
ga skuj eno historio, kiero S. Chry-
sostramus Vega prisoveda. Cu tershez,
se je na morji v Indio pelal, blaga
kupovat, ino je se- sabom vsel eno sa-
nikerno shenstvo, s- keroj je she du-
ge leta v nesprodbnem pregrishivi
shivel. Kiali so se na globashino da-
pelali, je strashen viher nastal, bar-
tia se je premetavala, ino se she po-
tinosti htela. Vsi, kaj njih je v-
barhi bilo, so saheli Boga moliti,
ino sa pomosh propiti, posebno so
najsrejpstavili, da se te dve per-
shone morca pobolshati. — Sta
da je teda morje se eno malo vtro-
tilo, ino bartia na brod Manisa
segnana bila, sta te dve pershone
jsali sagreshile. — Khred en ches
je toti tershez se pati s- toj re-
shenoj pershonoj se pelal po mor-
ji, ino je pati bil obshuvan med
morshoj burjoj. — Da je ali Brog

njega s, taki velkimi nevarščinami
 pšahil, on pa ki je ne htel poboljšati,
 taki ga je bog vu velki boteq verget, on
 zhiteli so vsi rekili, da ne bode vesh nig-
 dar na seleno travo pšihel, ino so mu
 rekili, naj le sa svojo dušho pšerbi, s
 telom je she vna. On sa pšine jarkia
 ti, Dvojiti (zagati) ino kirishati.
 Kiaki spovednik pride, ga potrošta,
 pa ki mu sapovej, da to pšihono kme
 ši more pšohi djati. Taki je savupli
 vo prijel odvesanje grehov. Potem pri-
 de vrahilel ki njemu, ino ga she pšo-
 ro šdravega najde. On reže: Neli
 sem she pšoro odvraivil? Vsi rešhejo,
 da je. On pa ki reže: Šhi je temu taki,
 sakaj je te ta tushna pšihona mog-
 la od hišhe segnana biti? Naj se p-
 verne nasaj, naj bo dugšh pod toto
 pšehoj, ino taki je nasaj ki hišhi
 vseha. Sazhel je pšres spovednika
 pšopotati govoriti: Si pšop mi je tak-
 sho neprijatnost, takšho terdošesh-
 nost sa pšvedal, — nešhem jas žalo-
 veshji biti, she mi je lashi, she
 sem pšoro šdrav. Ta shenška je
 tudi od jozha ne mogla pšele

nenjati, dokl je od njega ne drugosh
gorveta. Neg' kaj je zgodil? O Fra-
shen sod boslji! v tisti minuti je
umerl, kati da bi ga vstrelil.

Olej duha Kerschanskia! kaj je
tega tershja taki naglo umorilo?
nihty drugo, kati greh. On bi shedu-
go bil shivel, kajti mu je dobrotivi
bog dragje dal, neg' greh je bil ko-
fa te smerti, kja se je preverget, kati
je trava pod kiofoj preversho.

Epilogus.

Greh je ali sroki detega, — Po njem
mide nagla smert, — Greh potivari
tebe vsega: — Shoro shu bosh shussa
stert, — Ne pati na tvem teli ja-
mo, — Temush ah! na dushi tud:
— Greh tvo telo vershe v jamo,
Dusho v pekcl, strashen gud! —
Sato prosh perloshnost spravi,
Gno greha vari se, — Shelam mo-
si se postavi, — Da te neda tadale,
— Drugarsh smert je tobi luti — Slaj,
no v toti shu minuti. — Amen.

Na III. nedelo po Trinitatskih.Od kraljestva nebeskega.

Kraljestvo nebesko je prispodobno enemu kralju, ker je svojemu sinu eno gospihenje napravil. Matth. 22, 2.

Exordium.

Kaj si, kralj, ta je tati po rednem od kraljestva nebeskega ino od veržnoga veselja predga, kralj je tati po rednem govori od onega naš velike vesellega prebiwalischa tih isvolenih? Ne je ghu da, kralj vnozi nemajo skele da nebes, da njim je velika vrednost nebes. ne snana. Taki morbiti vnozi probashni pri samih sebi mislijo. Neq, kaj zhe mo govoriti od nebes? Krivno je nam vmertelnicu ludem, katishno veselje ino ghuft vshivajo ti nebeske isvoleni v svojem nemertelnem, ghuftidem stani. Kajti ghi opitam tiste, kersim je v totem shiolenji priroscheno bilo, se odsdalest eno malo

v nebo pogledati, taki mi odgovori

najpreje preroti Hesaiash: Vidil sem

Hesai. 6, 1.

Gospoda sedeskega na visokem smolh-

nem tronushu. Pa ti ne povej, kaj ti

je tihi tronush, ino gdo je okol njega.

So. Apostol Pavel ozhituje, kaj je to

prezho mel, v tretjo nebo viditi, ka-

da ga pa ti opitamo, kaj je tam vi-

del, taki odgovori: *Audivi arcana,*

II. Cor. 12, 4.

^{verba} *quae non licet homini loqui* — shul

sem skrivne rechi, kerih je ne so-

bodno shloveti povedati. Peter, ja

kob ino Johanes so to posebno pre-

zho meli, ou preobrasenji Kristu-

shovem viditi velikost veselja ne-

beskega. Shi pa ti nje pitamo, ou

shem stoji tiho veliko veselje, taki

odgovori Peter: Dobro je nam tu bi-

ti. Sakaj je dobro tam biti? tega

nikomu ne povej, besush njim tu-

di prepovej, da nesmejo nikomu

povedati, kaj so vidli. Samo Apo-

stol Johanes je pokazal obilnej go-

voril od shasti nebeske, ino to v-

projem skrivnem rasoderiji. Sakaj

najmudreishi drog veselja nebeske

skrivne derishi, to je v njegovi

previdnosti. Tato kak je. Augustin
 reče, da se nebo more sadobiti,
 ne pač preskimiti, taki tudi ja
 hočem dneš pokazati, kak je mo-
 rejo nebepa sadobiti. —

Prosecutio.

Kak velike morejo biti veselja ino
 smotnosti nebepke, je she is besid
 je. Paula. prasnati, ker reče: Taki
 velkega veselja ino takšne slave
 she je ne nijedno oko vidlo, ne ni-
 jedno uho zhulo, neti nijednega
 zhlovetka prese, obzhutilo, kakšno
 je bog pripravil tišim, ker nje-
 ga ljubijo. Da pač je v nebepah
 taki velko ino nam slabim ljudem
 she neodkrilo veselje, taki se ja sa ne-
 bo more dosti storiti, ja resnično
 nijeden zhlovetki nemore tolko stori-
 ti, kak je nebo vredno.

Se raslosheti med gnadoj ino
 naplaskilom. Ena gnada je komu
 da pres safluskenja, naplaskilo pač
 je ofigdar safluskiti more. Nebo je
 eno naplaskilo, taki se ali sa-

pluskiti more. Bog bi nas en svojo
 kraljestvo pres vsjega nashega prisad-
 denja, snal gorovseti, neč on, ki je
 neaprefeshno moder, je to drugazhi na-
 raonal. On hoče, ka bi sa kiono
 vepnega vepelje se mogli skerbeti, ino
 perle delati, te se le na pozhi neki
 priti. Ino tato njegovo modro odred-
 jenje je ena frezha sa nas, ka si s-
 totim malim ino le kratkim delom
 nebesa sa slushirno. Kaj je nasho po-
 trudenje proti tem, ka nam Bog sa
 to ghe dati? Zhujmo ob enem,
 ka j. Pavel govori. On, kada je
 she med vepnimi ljudstvani bil j.
 Evangelium predgal, med Skidovi ino
 Poganini kme Svclizhara Jezuska
 Kristuska obsnanjuval s. nesgovor-
 no velkim trudom ino prisadenjom,
 s. vnoqimi nevarnostmi na vodi,
 na semli, v. mastah ino pušhavač,
 od svunflkih ino domazhkih, on ka-
 da je she bil dosti terpel skus ka-
 menje, skus shibe, skus voso, ino
 vnoqe druge suprotivshine: On,

II. Cor. 11.

Kada je telko nasluskjenik mel wu lu
 besni boshji, u protalashenji kudik
 pashelonjik, u poshik, ino u stalni mo
 litwi, je od vsega tega nish ne dostal,
 temush je rekil: Ah vse to, kaj sem
 ushinit, she je le ne nish. Kada bode
 Bog s menom razpun delal, mi nebo
 de nish prekiostalo. Kajli terjlenja
 totoga sveta je nemorejo prispodabla
 ti ki - pridostki ghashti, kera se o na
 mi bo radodela. Ino vse, kaj terpinno
 na sveti, je le na en ghas, je malo, je
 lekko, kaj prishalkati manno, je vno
 go, je preshtimano, je veseno. Sa te
 ga wolo Kirishuhow Evangelium telko
 krat opominja na pokoro, na rado
 volno preneseenje Kirishow ino nevo
 le, kajli wolkio je naslaphilo wafsh
 u nebesah. Tisti, ki so sdaj u ne
 besah, so vsi dobro sprosnali, da je
 lekko tote male Kirishe ino nevole
 prenesti sa eno taki wolkio ino ne
 prezeneno sveliphanje, sato so tudi
 vse sapovedi boshje obderstharali, ino
 vnozi ismed njih pod prelejanjom

Rom. 8, 18.

II. Cor. 4.

Matth. 5, 12.

Ker vi svojo skivlenje gorofrali. Oni
 so zapovedi boshje obderšavali, t. j.
 oni so klušnjave obludali, gréšniki
 miliki se ogibali, svoje pošteljenja
 potalaskili. Oni so bili pri vsem
 merni, pronisni, so nevole ino supro-
 tivshine terplivo prenesli, svojim
 sovrašnikom odpustli, svojega bliš-
 njega lubili, vbojim pomagali. Oni
 so dušnosti svojega štara spurnili.

? Sv. Štefan je sbe s. Kamenjom na
 pol pobit, ino na pred tote kraš-
 ne mantre sbe prosil da svoje sovraš-
 niki. ? Sv. Andraš obine svoj krišh
 ker je njemu ki smerti pripravlen.

? Sv. Laurent, na roški lesheh ino
 po enem kraj sbe pešhen sava so-
 je nahare (šerže), ka bi ga ober-
 noli, no ga sbe po drugem kraj spoh-
 ti. Od kod je bila tota mozh, tota
 krepost? Od tega, da so škeleli v-
 nebo priti, ino da so snali, kaš
 velko naplaskilo tam dobijo.

Neg vsi bobi boshji hovale-
 ni, ker so telko dobrega storili,

sa neba volo telko preterpeli, jo she le
 mislili, da she isdaj ne jo neba vredni,
 da she jo sa nebo le ne sadosti vshinili.
 Mi paš štimamo, kaj smo si s enoj
 kratkoj molitvirgij, s enim malim
 almodstvom, s enoj kratkoj probost-
 nostjoj she nebo saflusili. Le je spro-
 meamo, kaj si neki le sa eno malo
 pocnes prisadene, kaj je neki sa eno
 flushtizo trudi. Kak bi je ali ne-
 bo tak slehtnega moglo dobiti?
 Kak je neki sprizharajo, kak
 da nebi sa nebo telko trebalo vshi-
 niti — oni postavo boshjo na vse
 mogoše narhine raslagajo, ka bi
 tel menje no menje trebale sa ne-
 bo storiti. Shi katishno kupesh-
 vo, katishno shenitvo, katishni do-
 bisheti naprej majo, o to si, kaj
 je mogoše prisaderejo, nebo paš
 mislijo zelo slehtnega sadobiti.

Oglejte jame na nashega
 Prelighara Kserusha Kristusha. Kaj
 je on mogel sa nebo vshiniti.
 Oportuit Christum pati, et interim
 trare in gloriam suam — Trebalo

je Kristuški terpeti, ino taki notri
 iti o svojo shaft. Vjo njegovo shivle-
 nje je bilo preganjanje, javrastvo,
 krish no terpenje. Mi pati shi-
 mano, da nam vsega tega ne treba,
 ino da pres vsega prisadenja lehtio
 v nebo pridemo. Ne je taki ne,
 rekilo je nam bo: Ti, ker nasladno-
 sti preta lubish, kaj zhesti v nebo?
 O v nebi so le takishni, ki Proga lu-
 bijo, ki so je hudim shelam odprove-
 dali, grešnih rasveplenjih ogibali,
 ino suprotivshine radovolno terpe-
 li. Talium est enim regnum
 caelorum — Takishnim kajmre shi-
 shi kralestvo nebestko. Ti, ki tel-
 ko krivize delash, kaj ti zhesti
 v nebo? O tam so le sami pra-
 vishni, keri blishnjaga lubijo,
 katk samega sebe. Ti, ki nepri-
 jateljstvo delash, kaj ti hozhesti
 v nebo? O v nebi so le takishi,
 keri svojim neprijatelom radi od-
 pustijo, ino dobro storijo listim,
 keru nje javrastijo. Ti Kur-
 vesh, sakona prelomnik, kaj

Matth. 19, 14.

bi hočeš v nebo? O v nebi so
 le takšni, ki so zhišlega jezga.
 Stanimo ali, mi taki drago
 ino sa Kristušovo kero odkupljeni,
 ino proti nebi je ravnajmo, kajti
 sa nebo smo stvarjeni. Smislimo,
 da smo prestni, phi nebo sadobimo,
 da bi drugarh kakigoder neprestni
 bili, ino da smo neprestni, phi ne-
 bo sgučimo, da bi drugarh kakigo-
 der prestni bili. Snajmo, da edno
 smed teh dvoch more priti, ali se
 bomo na večje v nebesah vesel-
 li, ali na večje v pekli terpeti.
 Naj nam ali nebode nigdar pre-
 žmetno, sa nebesa se škerbeti. Per-
 mo vezkrat s svetim Augusti-
 nom: Terpi ino sacupaj mojo
 jezga, kajti nebesa sadobish. Terpa-
 lenje je le kratko, vezhno je path
 veselje v nebesah.

Epilogus.

In v nebesa smo posrani — Pra-
 voverni vsi Kristiani. — Sato

Ki nebi gorsditujem, — Moje gré-
he poskalujem. — O Bog! spuni šte-
lo moje, — Ino plus dobrotivnost
tvojo — Dol operi s mene gréh,
Skrifti me s nesragih uséh, — Ino
teda me s jedine — S dvojimi Sveti-
mi, no ushine, — Da bom tam en
odebrani, — Kam sem sdaj po-
svani. Amen

Ná II. nedelo po Fintkustfik.

Drushina morejo svojim gospro-
darom ino gosprodivjam iskovni
biti.

Kada mati je doli pcel, so hlaizsi
pred njega pribeskali, mu pravit,
Ka njegov sin shivi. Joh. 4, 51.

Prodivni.

Dnesni Evangelium nam peldo ma-
vik dobrik flushbenik pred vsi
postavi, Keri so svojemi gosprodivi

prav is ferya soești ino dobri bili. Sin
 enega kiralevskega flushebniha je bete-
 shen leshal v Kafarnaumi. Njegov
 otha, da mu je s nikim ne mogel
 veph ~~na~~ priti, je je otkiel ki Je-
 sushi, ker je savolo pojih ghudeshov
 she dalegh otkoli rasglafshen bil. On
 pride ki Jesushi, ga profi, ka bi
 dol v Kafarnaum fhel, ino njego-
 vega fina dravega ospinil. Kada ga
 je drugokrat bil poprofil, mu je Je-
 sush rekiel, da naj le potesthan bo,
 ino naj le domo gre, njegov sin je
 shiv no sdrav. Ti otha je verival
 jedi besushovi, ino je fhel domo. Das
 no ob tisti vuri je njegov sin odra-
 vil. Vsi, kaj njih je goder pri hi-
 shi bilo, so je jako rasveselili nad
 tem. She so klappi proti beshali po-
 jemu gospodari, pravit mu totega ve-
 selja. Ti klappi so svojega gospoda-
 ra lubili, ino so mu she perle, kak
 bi domo prišel, toti trost proti
 donefli. O da bi sdajna drushina
 takishni bili! —

Ali tushno no hudo, sdajna

družina) le sa plaško no pro-
 šteti gledajo, delo naj bo opravljeno
 kakor neke. — Družina ja more-
 jo svojo plaško no svojo jefti me-
 ti, sa to pač morejo tudi svojo de-
 lo dobro ino skerbno opraviti. Dru-
 šina so vskitital ne taki, kak bi
 mogli biti, neg' gde je siok? Mor-
 biti mislijo, da Evangelium niti
 (nik) posebnih dušnostih sa dru-
 šino vu sebi ne sadestava? Shi
 to mislijo, tak kirivo mislijo, kaj-
 ti v- sv. pismi so ja dušnosti vsa-
 kega stana sadestane, tak ali
 tudi dušnosti slusheshkega stana.
 V- sv. pismi je, kakishno na plaški-
 lo vsaki dobi, shi dušnosti svoje-
 ga stana ispari, pri teh je ali
 tudi slusheshki stan. V- sv. pif-
 mi je povej, kakishne kashige
 je ma vsaki vshakati, shi duš-
 nostih svojega stana ne vshini, pri
 teh je ja tudi slusheshki stan. Opa-
 vorim ali dnef obilnej od duš-
 nostih slusheshkega stana.

Prosecutio.

1. Su. pisno reče: Vsaki shivi svojo
 jem stani, v Kerega je posvan. Vsaki
 ali more dushnosti svojega stana ispa
 niti. To Bog hoče, ino kaj Bog hoče
 to je saporod sa nas. Bog zlovoetia pro
 stavi v en prestidimani ali v en
 prosti stan, ino taki tudi vsakemu
 da predpiseti, kaj ma storiti, naj
 je te gospod ali klapsek, gossai ali
 detild, poglavarski ali podloshniki.

Neg' tata obzhinjka saporod
 boshja zhe ne' sadofti, on je tudi sa
 flushepkie, taki taki so druge stane
 posebne saporodi dal. Tudi sa vaj
 flushepkie je Bog dal saporodi, kaj
 bi tudi vi mogli vafne dushnosti sto
 riti. Vi ali saporod boshja prelomu
 te, zhi to ne oshinite, kaj vam ker
 stianstvo saporodj: vi grepkite, ino
 bote mogli raphundati, bote klap
 tigani, zhi vafnih dushnostih ne
 vshinite. Kaj paki so. pisno reče
 od vafnih dushnostih?

Aposthol Pavel reče Korin
 tanjom: zhi si klapsek, ne bodi sa
 volo tega shalosten. — Efsanjom

on pishe: Vi klappi, boote pokorni
 vašim gospodom s. bojeznostjo
 ino strahom, paki tudi s. odperkim
 jezoga, kakiti Gospodi Jesufhi Kri-
 stufhi. Radovolno slušate, ino smaj-
 te, da vsakisti od Gospoda dobi na-
 plashilo sa to dobro, kaj je vzhi-
 nil, naj je en klapez ali en slobod-
 njaki. — Timotheuski da, navukta
 kati si slušesthke moget podvuzhi-
 ti, ka poje gospode maja v po-
 ptenji deshtati. — 1. Sv. Aps. Peter
 rephe: Vi klappi, boote pokorni
 vašim gospodom v. bojeznosti, ne
 samo dobrim ino krotkim, temugh
 tudi ostrim, kaj si v. tem milosti
 bozhje vredni postanemo, ghi savolo
 bogu nevolu terpirno, ino krivizo
 preneferno. Ghi bote savolo pre-
 grešthkih kashthgari, kaj sa enka
 jeki mate od tega? neg' prav shi-
 veli, ino to hudo terplivo prenefti,
 to vam spravi milost bozhje. —
 Taki govori sv. pisro od dustna-
 stih drushine.

Apostol Pavel ali pravi,

Ka bi družina s svojim stanom
 mogli zadovolni biti. Najti ghi je
 zhlóvetki s svojim stanom zadovolen,
 taki tudi dušnosti svojega stana ra-
 dovolno spušajava. Kex pač je s svo-
 jim stanom ne zadovolen, tisti tu-
 di svojih dušnostih ne vzhini rad, ino
 ob tem pokliče, ka sajzvedi Kexjehan,
 fhe nebi rad obderšaval. O Kexjehan
 fha družina! sa kaj je telkio kirat
 toshite, ka vas flushba taki shmet-
 no stane, da bi vi pravi nasledniki
 Kirifushovi bili, nebi je toshite preo-
 shmetno vašega terha (bremen), te-
 mush bi toplivo prenesli, ghi bi
 vas ravno vshafi kaj shmetno stalo.

Čdo pač vas je v toti stan
 postavil, čdo drugi, kati prog jam?
 So pač ja vejte, da prog nijedne
 mu zhlóvetki prevelkega ali pre-
 shmetnega terha (bremen) got ne
 naloshi. Ino ghi prog enemu zhlóve-
 ki večfhe dušnosti gornaloshi,
 taki je to njegov hapeh, ghi le hophe
 Sukaj pač vi flushestki toshite,
 ka vas flushba shmetno stane, sa
 kaj ste ne zadovolni s vašim stanom.

nom)? Proč plovci še pomagaj,
ino ghi plovci radovalno poje,
sluštbe obnašaj, tak mi mi ten
en duševni najim, kerega dru-
gah nebi bil inel. Sato reshe
Pavel: Vi klappi, |: vi dekile:|,
bode pokorni vašim gospodom. Ubi-
te, kaj vam rečejo, vshinte vašo
dušnost, ghi bodo vam spigdar ve-
levali ali ne. So ste dušni, kaj-
si ob tem ste se ja s njimi pogodili,
kada ste v službo prišli, sa to
ja mate vašo plaško ino štrosketi.
Vi grobo žalite, ghi ste vašim go-
spodarom ino gospodinjam ne pokor-
ni su vsem, kaj je ne proti boskiji
sagovedi.

Še vem, kaj bi mi neki ra-
di povedali. Mi bi še radi bogali,
bi radi pokorni bili, da naši go-
spodje no gospé, naši gospodari no
gospodinje nebi tak ostri, tak hu-
di bili. So vam rad verjem, ka-
vshaji od vaših gospodarov no gospo-
din dosti terjate, da jo grobi, ino
su veki nermtajo no se kiregajo.

To je ope nahaja, neg' sato ste njim
 pravi le dušni pokorni biti. Oni falij
 ja, ghi s' vami ne deneja tak, kati bi
 mogli, vi pač tudi falite, ghi ste njim
 ne' pokorni. Kaj oni falija, sa to ba
 de nje' bog she kashligal, bo pač tu
 di vas kashligal, ghi bote falili. Da
 bi vashi gospodari no gospodinje, gossod
 di ino gossod kashligal hudi bile, tak
 ste njim le dušni pokorni biti, kaj
 si Ap. Peter, kati prasha phali, re
 she: Vi služebniki j' klajsi ino
 delile: bode vashim gospodom pokor
 ni, ne' jamo tim dobrim no krotkim,
 temuzh tudi tim ostrim, kajti v
 tem milost boshja sadobimo.

Samo edno je, vu phem ste va
 shim gospodom ino gossodam, gossoda
 rom ino gospodinjam ne' dušni po
 korni biti, to je, da bi vami kaj
 takshnega sapsvedali, kaj bi bilo
 proti boshji sapsvedu, vu tem njih
 ne' smete bogati. Sv. pismo ja rešhe,
 da phlovek more bogi bol pokor
 ren biti, kati ludem, v. p. da bi
 vami vashi gospodari ali gossodina

je saporvedavali, koga okianiti
 (golufati, snoriti), koga okraſti,
 koga ogovarjati, taki njih ne pme-
 te bogati, kajli morete bogi, ker
 vſe to prepoveda, bol pohorni biti,
 kakli ludem. Da bi vas ratali ali
 vam saporvedavali, ſaſon prelomi-
 ſi, ali drugakſi neſhiſtoft vſkiniti,
 taki nikakli ne pmete privoliti, kaj-
 ſi bog vſe to oſtro prepoveda, oſtro
 krashtiguje. — Vu vſem drugem
 pakli, kaj je ne ſuproti ſaporvedi
 boſhji, morete njim ſerſerna pohor-
 ni biti.

Neg' priſtam sdaj, kielko pakli
 je takſhne derſhinē, ki bi projim
 goſpodarom no goſpodinjam pohorni
 bili? Pkoro bi ſe lekko preſhdeli.
 Dopli veſt je takſhnikli, ki svoje go-
 ſpodare no goſpodinje prav okianju-
 jejo, ino nje okradnejo. Kierſehan-
 ſka druſhina! premiſlite ſau, v
 ſtatſhni ſtan vi vaſho duſho poſta-
 vite. Goſpod bog, ker bode enkrat
 vaſho ſhivolenje vſo ſpreiſhtal, ino
 vaſ naplaſhal ali krashtigal po.

vašem saflushtenji, on vas ne bode pi-
tal, zhi tega ali tistega ne bi bili sa
gréh derškali, temurh on bo vas pitat,
kati ste njegove zapovedi obderškavali?

Nekta družina ja rezhejo: Gas
mam premalo plasho sa to, kaj vse de-
lati morem, zhi ali mojem gosprodari
gdé kaj vse morem, vém bi mi to za po-
pravijo rishalo, praki mi nezhejo da-
ti. Gas praki ti povém, zhi si te, ka-
da si v službo prishel, she snati,
kaj boš vse delati mogel, praki si je
vender sa telko pogodil; kaj te ho-
zhest? Zhi preradnesth, ka ti je pre-
mala plasho, tati ja snash povedati,
ka ti jo povestishajo, zhi praki ti ne
dajo vešt, tak morest s- tem sudovo-
len biti, kati si je pogodil, imo kada
pogojen gait mine, snash si sa dru-
go službo gledati.

Nekti gosprodari no gosprodinje
jo ja tudi taki krivishni, ka dru-
shini saflushteno plasho doltegajo,
no njim menje dajo, kati so njim ob-
škali. To je kriviza ja, no v nebo
krivishni gréh, praki si vender dru-
shina se nesprejo sami jemati; — k-

gospodi, ki podnikli, ker je ghesto
postavljen, naj grejo, no je naj ghes-
to priloškijo.

1143.

1. She edna falinga je pri dru-
shini. Vnogi slushbeniki so najmre-
takli shni, ka na resh svojih gospoda-
rov no gospodin njih pastho nema-
jo, ino njim vzhafi jami radi shko-
do delajo. To je velka falinga. Dra-
shina morejo na gospodarovo resh
ravno tak pastho meti, ka na
svojo. —

Epilogus.

Sato luba vi drushina! — I. moj-
ga dnešnega spomina — Snajte va-
she dushtnosti, — Snajte, ka k li
slushbeni — Proshije ma sapove-
di — V. projem stani spuniti.
— Slushte ati radovolno — Ino
svesto gospodaron: — To bo bo-
gi prav povolno, — Ker vas
bo s. tim lepim darom — Vesh-
nega veselja nadelil. Amen.

Na XIII. nedelo po Trinajstih.

Potrebno ino hasnovito je vsaki
den pred spanjem grehe premislavati.

Nebesko kraljestvo je jednako enemu
kralju, ki je s svojimi slugami hotel
razhujati. Matth. 13, 29.

Cocordium.

Taki je — taki se godi, kada glavočki
svoje reči s hós naprej odlaga, ino she
le te hoghe razhujati, gda she bi
ga položiti mogel: to je te jamranje,
škerb ino premislavaje pres kionga.
Kaj bom sdaj? Kajti bom to na red
spravit? Taki dnešni Evangelium
govori od enega gospoda, ki je svoje
slušebnike naprej poslal, ka bi
svoje razhujane naprej položili, ino
pri obrashunjenji se je prokasalo, ka
mu je prvi slušebniki deset jeser
talentov, po našem razhujani petnajst
milijonov talerov, dušen bil, ino
mu ne bilo mojoshe duga pla-

zlati, sato je njegov gospod njega,
 njegovo šeno, depe ino vso njegovo
 imanje odati rekel. Kdo je toti
 kral ali toti gospod? Kdo so ti
 klappi, nad ktere je ti gospod taki
 oster? Vr. Evangelist Lukash rephe
 odperlo, da toti gospod je Kristusov sin
 boshji, tier je od neba dol na svet pri-
 shel, ino vsi ljudje so njegovi klap-
 pi postali. Kudo ali sa nas, kada
 bomo vsi mogli razkunt njemu na-
 prejsoloshki. Ino gda bude to? Ah
 to je najshalostnej, ka tega nesva-
 mo. Den ino vura je nam skrito, gda
 sin boshji pride. Kaj je ati vski-
 niti, ka nebi tudi taki neprestni
 bili, kati bi slushebniti dnešne-
 ga Evangelja? Kristus sam nam
 vu tom navukia da, kada rephe:
 "Skosnujte ino pasite, kajti ne
 vejte, gda vash gospod pride. Vurhem
 pak stoji toto skosnuvanje ino pase-
 nje? Na to nam odgovori Ap. Pa-
 vel, tier rephe, da, etzi sami sebi
 vsakišni den jedimo, vsakišno ve-
 šer pred spanjem sami s- jobom

rashun delamo od zelega dneva, tak
bomo lahko pred sodboj boshjoj obsta-
li. Ravno to vam anca dnešnoghem
na dale nasloshiti vam pokazheh,
kaki potrebno ino naprovito je, da
vsaki den, perle kaki spot gremo,
nasho vest spitavamo phred vse zhi-
nenja (djanja) zelega dneva. —

Prosecutio.

Taki je to ali prava resniza, kaj so.
Apostol Pavel reshe, da, shi sami se-
be sodimo, tak ne bomo obsojeni. Pa, ka-
novito, shi koshemo, ka ne bi obsojeni bi-
li, tak moremo sami sebe soditi, kaj-
ti zploveki je postavleno enkrat umre-
ti, ino po smerti je sodba. Da ali vfi
pred sodbo priti moremo, taki je treba,
da perle rashun napravimo, ka mo-
ga te ki redi meli, kada nas gospos
pred se vsceme. Kaki potrebno je ra-
shun shi perle napraviti, je Kristhust
v eni drugji prispodobnosti govia-
sal, govorkeh: Kier je smed vaj, ki
bi letel en turen sidati, paki ne bi
perle si dol jel, ino srashunil, kaj
bo ga koshalo, ino kaj de vse
trebalo, jel bode mogel telko vshup-

Hebr. 9, 27.

Lut. 14, 28. pp.

spraviti, kda nebi gde, kda fun-
dament potlači, pači puva nemore
vunspeleti, si vfi, keri bi to vidli,
špoot s. njega delali ino rekli:

Glejte, toči sklovoki je mshel sidati,
pači je ne moget vunspeleti. Ali gde
je en kral, ki bi proti drugemu
tlet voj sarheli, ki nebi perle pre-
mislil, jel bi smel s. dejetimi jeser-
mi proti kiffemu iti, ker mu s. dvoj-
jetimi jesermi proti gre, drugah
bode juoje klappe she ovsda lesh la
poslal, ino bode sa mir profit. —

Mi pači bi taki pres oše škerbi lu-
bili, ino je nebi pripravili, ki na-
prej vémo, kda bomo entkrat pred
sodnikom dostojim razhun mogli
dati: ah ker bi taki pšes bil, ki
je nebi ki temer pripravdal, ghi mis-
li na ostrega sodnika ino na popu-
noma razhun? Sodnik je pravishen,
oster, on she teda ništ vepi ne od-
pušti, on je vsegasnajosh, ino nemo-
re prekanjen biti. Kerhe so to Aps.

Davel: O kati je strashno, shivemu Hebt. 10, 31.
bogi v. roke priti. — Razhun je

448.

Matth. 12, 26.

popunoma, kajti resje Kiristush
jam: Has vam pači pravim, da ljudje od
vsake nepravne besede, ktero so govorili,
bodo na sodni den mogli razpustiti.
Kno David poveda, da bode Bog na sod
bi tudi praviznost sodil. O strašna,
ostra sodba shatna na nas. Sato je
pobošen Job ves trepeti rekel: Kaj
psem storiti, kada bode Bog na sod
bi sedel, ino me pitat, kaj psem od
govoriti? Sato sprotyjeni kral Da
vid taki močno profi govoreh: Gofni,
ne zhini sodbe s - slushebnikom too
jim, kajti pred tobom ne bode ri je
den shivzhi spravshan. Ja resniš
no, ~~gda~~ bode Bog vse naše mišljenja,
govorenja ino zhinjenja pred sodbo na
prejdonesel, kati bomo ostali, zhi se
nebomo perle pripravili?

Job. 31,

Palm. 142, 2.

Potrebno je ali vsaki den svo
je grehe poshalovati. Mi nesnamo
dneva net' vure, gda fin bostji pri
de od nas razpustiti jemati, tati nam
treba vsaki den, vsako vuro k re
di biti. To je pači najlepše vesher
sgodi, vesher, kada je den minot,

delo dokončano, te je snamo opi-
tati, kaj smo loti den dobrega ali hu-
dega vshinili, kdé smo bili, kaj smo
grehali, kaj delali? Da nam je jut-
rešni den ničdar ne grešken, ino da je
spanje spodoba te smerti, taki se vsig-
dar pred spanjom moremo taki pripra-
viti, kaki dabi pred sodbo bošijo posva-
ni bili. Taki naš vsrški sv. Krištof-
mus rekoh: Kdada si hošhoh dol se-
zhi, ino te ničhe vesh ne banta, taki
perle kaki te spanje premaga, spre-
pitaj tvojo vesh, ino premisli tvoje
grehe, kere si s besedami, s djan-
jom ino misljenjom vshinil. Taki je
storil David, ker taki govori: V no-
zhi sem premislaval v mojem serpi,
ino sem spitaloval mojo vesh. Takšno
veshi spitalovanje, takšno jamega je-
be sodenje je taki hagnovito, da gli
ravno nebi vesh gorstanoli, temuč
v spanji umerli ino pred sodbo po-
svani bili, se nebi meli ničhefa bo-
jati, kajli frešhen ino svetishan
je tisti klapes, reshe Kristush, ke-
rega gospod, kdada pride, s budjene-
ga najde.

Psalm. 46, 7.

Lut. 12, 37.

Bod ozhe

Kaki nasnovilo je vsako večer gre-
 he premišljevati, se potiashe še bol ve-
 tem, da, vepkrat mi grehe premišljevamo,
 bole bomo se njih naprej zhuvali (varovali).
 Kajti pri totem večerastnem premišlja-
 vanji grehov mi ja naše grehe pošaluje-
 mo, ino stalno obehamo, ne veph grešili.
 Shi to taki vsako večer oblubimo, taki
 bomo se ja tudi vsaki den bol zhuvali,
 kajti kaj plovci večer spirovno posha-
 luje, tega vendar nebode taki vshafi vshi-
 nil. Eno dete, kero dnef svojega oshê
 ali svojo materê moštro rasshali, ghi
 svojo jalingo sprosna, odraščenje dobi,
 ino obeha, da tega nebode vepk vzhinlo,
 taki ono quishno nebode vshafi drugi
 den svojega oshê ali materê shalilo,
 da še dobro snâ, kaj je obehalo. Taki
 je tudi s nami: ghi vsako večer na-
 še grehe pošalujemo, ino obehamo,
 se njih agibati, taki nebomo vshafi
 grešili. — Nig' kaj je stroki, kaj vsa-
 ki den naše navadne grehe vshiri-
 mo? David odgovori, ino rezhe, da
 nemarno progâ pred ozhori, da ne
 smislino, kaj smo obehali, ino da

nashega obehzanja) ne ponovimo. Da bi pa ti nasho obehzanje sploh na misli meli, ino vsako vesher ponovili, taki bi goistno nashe navadne pregršstva ta pustili, kajti bi si mogli misliti, da to, kaj Bogi telkokrat obehzamo, tudi moremo obderšavati.

Tudi je toli hafeti, ghi vsako vesher nashe grēhe premišlavamo, ka nas te pri spovedi zelo težko stane, ki je drugak taki smetno je na vse smisliti. Jesnistno so vnogi, ki se ne spovejo dobro, kajti da malogda na svoje grēhe mislijo, taki te velike grēhe satajijo is poseblivostidi grēšne nemarnosti, posebno je to pri tiptih, keri malogda ti spovedi grejo. Kier pa ti vsako vesher svoje grēhe premišlava ino se opita, rekoči: Kak sem se dneš sadershal, gde sem bil, kaj sem delal? Zel sem ne preklinjal, špotal, jel sem ne pres potreboshe ino krivo prisegal, jel sem mojim staxhim pokoren bil, jel sem na mojo dezo pastho mel, jel sem ne koga oškodil na teli, jel sem se ne

zhemeril, jel sem ne koga sanjska-
 val ali koga svadil, jel sem ne komu
 pohujsharje dal, jel sem ne kaj nedo-
 stojnega govoril, ali v nepravosti sa-
 grešil, jel sem ne kaj vkrnal, ali koga
 pri zhem vkranal, ali kaj luplega je-
 bi saderšhal? — Jel sem vsakemu dal,
 kaj si je saflusthil, jel sem ne komu kri-
 vizez vshinil, jel sem ne kaj krivo sve-
 dershil, koga krivo satoshil, jel sem
 ne lugal, jel sem ne koga ogovarjal,
 ali komu poshtenja vsel? — Jel sem
 ne drugih falsinge okoli rasnašhal,
 jel sem ne shelcl to, kaj je drugega,
 jel sem ne prevset, škops, nevossh-
 lio bil, jel sem ne prethoreden bil
 v jestvini ino pitvini, jel sem ne
 hmanji, leni bil, jel sem ne komu
 grešiti veleval, ali koga na greh na-
 pelal &c.? Ther je reklo tak spida-
 va, ino tak vsakio vester premishla-
 va, tisti bode poaj rashun lehtio
 vsakio vuro naprij poloshil, — a ker
 pati svojega rashuna ne joela tak,
 tistemu bode je tak godilo, kati temu

hlavnji dnešnega Evangelja, ka nebo
de snal kodkam, kada bude sodnik
nebeski razhun od njega htel meti.

Epilogus.

Srečna sato tišta kista, — Gde se
pro smerniji kista — Vesper dušna
vešt spilava, — Ino se přes gréhe
premišlava, — Tam je pravi she
gen bostji, — Ino fresha, kajl' probati-
ni — Starški projo dego no družino —
Sapaita navurhijo — Škipo vešt ime-
ti, — No přes gréhe shiveti. — Sprau
mo ali nash razhun — Vred she prep,
kaki bo s nami vun; — Najti je nam
vsem postavlono — Enkrat vmédi,
te pati sodba bo. Amen.

Hebr. 9.

Na XVII. nedelo po Trinostitih.

Najlepša prodoba bostja odurno po
gerdjena.

Štigavi je to kips? Matth. 22, 20.

827

Zelo veliki rad ma penese (dnarje), rad
 ma kinske (shaze), rad ma preemagan
 je povrasnikov, najbolj paki je lidem
 lepi kipsi (pili) dovsadnejo. Kiada je
 kral Demetrius to mesto Qodis ob-
 legel, je vidil, kia nemre indi nigdi
 lotri priti, kiaki na enem famo kraj
 gde je en smoshno lepsi kips vifet,
 paki je to mesto musil famo sato, kia
 je nebi si lepsi kips potivaril. En smosh-
 no kunshten malar je enkrat ravno
 en velki kips malal, kiada je ogen vuen
 prifhel, ino je ne' krizhal, kia bi pe-
 nese, blago ali glesht obranili, temush
 le to je krizhal: Obrante - obrante
 mi moj novosmalani kips. Taki she-
 den deneshni ludje lepo smalane ki-
 pe dosti shimajo. Neg' jas bi she-
 tel, da bi ludje en dragi kips mas
 shimali. Kiaj sa en kips? Sa en
 takshni kips, ki je vesh kati jto
 jeser rainshtki, vesh kati milion
 slatov vreden, ja vesh kati vso jab-
 ro no slato. Kiaj je te to sa en

Gen. 1, 27.

Kijs? Se en Kijs, ne od zhlouetka
 napravlen, temugt od tiffega, tier je
 toti svet s. telkimi lepotami na
 Kinshil (obziral), od tiffega, tier je
 zhlouetka na jam svojo spodobu tvoril.
 Zhlouetkanska duška je toti Kijs - zhlou-
 etkanska duška, vi tieri je obrasuje
 vja presveta Trojica, - zhlouetkan-
 ska duška, tiero je tvoril bog Opa,
 tiero je s. svojoj tierojoj smalal bog
 Sin, tiero je s. milostjoj oddal Dah
 sveti. - Neq, kaki je ona pri nekkih
 pogerdjena! - Dolseprane jo milosti
 na ju. Kasti adoblene, s. grchi je
 tak vtepena, ka je svoji peldi zelo
 nish ne vesti spodobna, ino je nita-
 ti more: Shigavi je to Kijs, shiga-
 va spodoba? Shalostna vest! Chres
 to kozherno dneš eno malo premishla-
 vati, kaki je najpre najlepsha spo-
 doba boshja odurno pogerdjena. -

Prosecutio.

Vse tvorjenja so od roke boshje, ino
 s. takishno Kunstjo napravlene, ka

je nigrdo nemre sadosti preshuditi
 nad njimi, pa ki vendar nijedno stvar
 jenje tak shivozho ne sleduje svet
 shenosti boshje, kak duha zhloveshan
 sha. Sato pa ki je Bog tudi pri vskeh du
 ghih stvarjenjih rekel: Bodi, — bodi
 duha, ino bila je duha i. t. d. — Kada
 pa ki je zhlovesha stvaril, je rekel:
 ,Stvoormo zhlovesha na nasho spodobu.
 Da pa ki bi ali duha zhloveshan sha
 bila propunoma na boshjo spodobu
 stvarjena, tak je Bog zhlovesha s sam
 svojim dahom nadehnol. Taki kak
 so tri boshje pershone en sam Bog,
 tak ma duha zhloveshan sha poseb
 ne kreposti ali moshi, najmre volo,
 rasum ino pamet s: voluntatem, ra
 tionem, et memoriam s, ino tote
 tri kreposti so te ena samo duha.
 Taki je ali duha zhloveshan sha
 na spodobu boshjo. O tega spodobat
 Od Dakele beremo, ka je Patriob se
 lih 74 let sa njo flushil, ino zhele
 njo te sa svojo sneho dobil, ino ka
 da njo je dobil, je mu je vidlo, kak
 da namer nebi bil nize sa njo ter

mel, kajti je lepa bila). Ihi po tem
 hojete spoznati lepoto vaše gho-
 veshanstke, taki si jamo premislite,
 kaj je sa njo storil ne en Patriark
 Jakob, temujk jam Bog. On je je
 poniskal, ino je v ghocephanstki
 naturi eno smetno jushanstvo pre-
 stal, ne jamo 14 let, temujk gelik
 33 let. Svojo kero je prelejal sa
 njo. Telko si vredna v duška gho-
 veshanstka! ti si ona sguštena
 ovshisa, kero je ti lubleni pastir
 tak dugo istial, dok' njo je najshel.
 Vidish, on je vse sa te ta dal, svo-
 jo kero, svojo shivlenje, svojo post-
 tenje, ino jam sebe. Ihi anda ne spo-
 snash, kak lepa, ino kak draga
 si, taki premisli, kak dugo je to-
 ti boshji pastir sa tobom shel,
 kelko vepnis ino krajov, kelko
 mest ino tergov je sprechodil,
 kak je sa tvojo volo ternje spre-
 gasil, kelko kapliz kerui je sa
 te pretoshil: kak smetna, kak
 britka (grenka) je bila njegov
 smert, keroj je sa jamo tvojo vo-
 lo proti shel. Ditaj njegovo se-
 ge, kak te je lubilo, pitaj nje-

govo duško, katikšne teshkiorke je pre-
 štala, pitaj njegovo telo, kielko bitja
 ino ran je preneflo; pitaj njegove ra-
 ne, kati so se ti-tvojim svelizhanji
 napravle; pitaj vse kotrige trojega
 lublenega Jesuša, kati so vsi bili
 s- shukrostjo (bruktostjo) na punje
 ni; pitaj sadnist trojega Krishanega
 svelizhara, ghi je ali ne sadosti sa
 te terpel? Ino kaj bude odgovoril?
 Silito, mehe sheja she pro terpekshan
 pehari mantre, ino to sa duško ghlo-
 veshanško. O nebo no semla! ras-
 me, kati je bog no ghloveki duško
 ghlovehanško lubit. Sa njo je ter-
 pel katikšne mantre, ka je junse o-
 temnelo, peyhina je rastilala, semla
 je trofila - ino on she isdaj kiri-
 shi: Silito, sheja me - noshem
 she isdaj vesh terpeti sa ghlovehan-
 ško duško. O nesrejestno velka lu-
 besen, kiere lubleni svelizhar ma-
 jodi duški ghlovehanški. Ino on
 jebe da nasozhi o- Sakramenti so-
 restnega tela v- kruskni spodobu,
 ka bi ga mi oshivali, ino ka bi

le pri naši dušhi bil. —

459.

Ino mi sa eno kratkio nastad-
nost, sa en mali dobizheli, sa eno
malo sheft Satani ta damo našo
dušho, ki je najlepsha spodobna bosh-
ja. — O pri kielkih je dušha s-
gréhi tak spherjena, ka je né
snati, komu je spodobna. — Zhiga-
vi je to kips? bode sato jednik
boshji na jedni den pitat. O kati
strašno je toto pitanje, reshe sv. Bona-
ventura, kajti jednik boshji bode te
preglejuval, jel bi naša dušha bila
she proti pelai spodobna, ali né, ali
she s gréhi vsa proshernjena? V Pa-
radishi Bog Adama ishe govoreth:
Adam, gde si? — Kam je paki te
Adam odishel, ka ga Bog ishe, jel
je je v katishno pezhino ali v kat-
sho hofte shiril, ka ga je Bog né naj-
shel? Jel ga je Bog né vidil? O kaj
nebi, reshe sv. Kriostomus, je ga
vidil, paki né takshnega, kati ga je
perle shiril. On je né vesh bil ne-
dushen, pravishen, temush she vte-
pen, she s grehom ves progerdjen.
Adam, gde si? ti, kerega sem s-

telkimi gnadami ino sverfhenastni ob-
 dal, ino s. telkimi krepostni nadelil,
 sdaj pa ti si en fushen tvojih poshelen-
 jih — obladale so te. Kakšni si sdaj?
 Adam to sposna, ino ga je fram, ino
 je širije. O kletko je duha, ki jo zelo
 drugaršiphe, ino proji peldi ne nisth
 vseh spodobne, ki bi se tudi s. Ada-
 mam širiti mogle. Milosti boshje
 vseh nemajo, saflusthenja se prosi, do-
 bre dela prosi, ino v smertne gre-
 he samotane, v smertnih grehkih sa
 kovane leshijo. O duha zhloveshan
 sha! milost boshjo si izgubila, mi-
 lost boshjo, kera je vseh vredna,
 kak vje stvarjenje stvarjenja zelega
 sveta — toto milost si izgubila shud
 smertni greh. Ti si bila ena pri-
 jatelkinja boshja, ti si bila veshel
 je raja nebestnega, nebo je bila
 tvoj tal, tvoja erbia (odvetki),
 sdaj pa ti, kaj si sdaj? sdaj si
 odurna pred ozhmi boshjimi, sdaj
 si neprijateljinja nebestnega ksa-
 lestva, sdaj si fushnja tega pek-
 la, ino si hudirhi odana. — Ko-
 mu si spodobna? David odgovo-
 ri: Zhlovek je priglihan neumai

Shivini, ino je njoj spodoben. —

Ti si spodoben enemu otroflani (le-
bi) savolo tvoje prevestnosti, enemu
vutki savolo tvoje proshretnosti, e-
nemu ophi savolo tvojih bedaftoz,
enemu kosli savola fmrada tvo-
jega gerdega shivljenja, enemu
pfavi savolo tvoje velike nevafti-
livosti, eni fvinji savola tvoje
ga pianstva, eni gameli savola
tvoje ftioposti. O phloveti! gde
si? Kaktifni si? Ti si na spo-
dobo boshjo ftoorjen, gde je le eno
jamo snamenje pelde boshanfte?
Dufha od Proga Ophi ftoorjena,
od Proga Sina s-njegovo kerovo
smalana, od Dufha fvetega s-mi-
toftjo nadeljena, ti si sdaj ne-
moj Shivini spodobna. —

O greffni phloveti, da bi
en taki ftraffen phloveti prifhel
sdaj sem v toto zirkvo, ino bi to
is altara boshjo mantra dollderl,
ino njo vavla nepl, gde bi najveth-
fho blato bilo, ino njo tam notri
vergel, no s-nogami notri sakila-
ghil, kaj bi ti vphintil s-enim

takškim? Nebi ti pod katifšnogoder
 nevarnostjo ta šel, ino to mantra
 boshjo vunspravil? Sdaj pa ti poglej
 na tvojo duško, ker ji njo sam v
 taki globoko blato smertnih grehov
 salklaphil, katifšna je tota na bosh,
 jo spodobo stvarjena duška? Pres
 vsega smilenja njo po najgersherse
 blati klafsh, pa ti bosh njo pustil tali,
 nje ne bosh vunspravil?

Epilogus.

Oh ti duška zhloveshanška! —
 Oh pridigni se enkrat, — Ti spo-
 doba o boshanška, — Kero se
 suste ma taki rad, — Da najhuj-
 sho vfo terplenje, — Gno vse pre-
 stati zhe, — No pa ti projo she
 shiolenje — Dati zhe sa te: —
 O taki zshifski duško tvojo — Gresh-
 ni zhloveti sdaj, — No gda po-
 gerje bog to projo, — Zshifte nje-
 mu daj nasaj. — Dobolshaj tvo
 shiolenje, — No premisli si, —
 Katifšna je terplenje — Sam vo
 vezhnosti. Amen. —

Od prave vere.

Thena, bodi potroškana, troja oca
je tebi pomogla. Matth. 9, 22.

Exordium.

Nash Svclishar Jezesh Krifush
je nish ne bole shel, kak to, ka
bi ljudje to pravo vero spoznali, ka
bi skus spoznanje ino obderhanje nje-
govega boshanškega nauka na velke
presni postali. Pa tega volo je on
telko ghudeshov oshenil, ka bi lud-
je vidli, ka je on ne samo ghlovel,
temuzh ti obeshani Mesiash ino
Sin Boshji. Pa ti so vunder vnagi
bili, posebno ti prestimaneshki Phido-
vi, ki so se njegovem nauku terdo-
korno proti stavili, kaj ti njim je
vezkrat po prilikah na snanje dal,
kak so jami jebi nasthodni. Dnes-
ni Evangelium jedoshki, ka je ena
Thena, kera je she do najset let

na kievu telkoshi terpela, jama shus
 svojo terdno vero osdravila. Pali je e-
 no delilishko, kera je she na pokop-
 pripravljena bila, od mertvih sbudit.
 To so bile dela, kieri gviskno nijche
 drugi nemre vshiriti, kati bog. Tota
 shena o dnešnem Evangelji nas vu
 ghi, kakashna more nasha vera biti. O-
 na je taki velko savuparje vu Kristu-
 sha mela, ka je, ghi je ravno betesh-
 na bila, sa njim shla, ino se je shos
 vno shino shos sklazhila tija donje-
 ga, ino se je samo roba njegovega ob-
 lezhala doteknola, mislesh, ghi se le
 njegovega oblezhala eno malo dotek-
 nem, taki bom gviskno osdravila. Ino
 ravno taki je tudi bilo. To ali vidimo,
 kaj ena prava shivozha vera stori.
 Vuzhmo se sato tudi mi dnef, kakashna
 more nasha vera biti, ka shus njo
 tu na peti, ino na vethe frezhni po-
 stanemo. Moremo najmre
 I. Boga nasledovati, kada nas ki-
 pravi veri opomere.
 II. Moremo nasho vero shus dela
 pokazati.

Bog je naš ti- pravi veri posval, ino
the sdaj naš dostikrat ti- pravi veri o-
pominja. Sa tega volo je zhloueki dal
rasum ino pamet, paki takishno na-
turo, ka jano zhloueki more spodna-
ti, sakaj je stvarjer. On naš ti- pra-
vi veri posavle skus so. pisno, skus
navukie kierschanstke vere, skus so.
Sakramente, skus opominjanje na-
the vesti, skus dobrote, kiere nam
stori, ino tudi skus nevole, kiere nam
poshle, ino svun tega dostikrat.

Mi ali moremo to, kaj nam je
Bog skus so. pisno rasodel, sa pravo
resnizg vershati, kajti Bog je najsvet-
shenesko bitje, neprepeshna istina
no modrost, od njega ne pride nish
krivega, nish vthanjlivega; on je
neprepeshna modrost, kiere sato vse
vej, kate je kaj sa naš dobro. On
je nestionzshno dober, ino naš hoshe
svelishati. Skus so. pisno nam on
vse to rasodeje ino povaj, skus kaj
prezhi postanemo. Sato moremo

166.

tudi vse vezeki ino sa repniško deržha-
ti, kaj nam je on štus jo. pisno ras-
odel. Naša vera pati more stalna (od-
stojeha) biti, kajli ghi je naša vera
stalna, taki je možna dramba proti
štusnjavara, je luzk, kera naj presve-
ti, via taki šivimo, da naš sil no
konez dosegnemo, ino v nebesa pri-
demo.

Ako ravno pati nam bog štus
vero sposnati dá, sa kaj pro tvorjeni,
ino katifno naplaphilo v nebesah sa
dobimo, taki vendar vse to onemar pu-
štimo. Samo sa semelško šturbimo,
na kralestvo bošho namer ne smišli-
mo, da nam ono nigh semelškega ne
obeha: ne bogastva, neti druge po-
jetne presnosti. Ako ravno naj bog
telkotirat ki pravi veri sove ino ki
obderšhavanji nje naukov opomin-
ja, vendar ne ghujemo njegovega šva-
nja, njegovega opominjanja; neg ghu-
li bomo pod kaphlige našer. Švi-
štus reche: ker verje, ino je ker-
jehen, kisti bo svelizhan, ker pati

Marc. 16, 16.

ne verje, tisti je she progubljen.

Zhi ali kosherno prijateli boshji
bili, ino milosti njegove deleshni po-
stati; zhi kosherno ti-rjemu priti,
tati moremo prava vero meti, kajti
prav vere je ne' mogoshe se. Progi dopa-
sti. Shus vero obladamo vse nevole
ino suprotivoshine; zhi nasho blago,
nasho imanje sgubimo, tak' nas vera
vuphi, da le v nebesah je ono bla-
go, kierega nemre nishne vschi. Zhi
je moremo od nasnih domashih, od
rodbine lozhiti, tak' nam vera ka-
she ono domovino, v kieri bomo na
velike stannovali. Zhi je nam smert
grozi, tak' nam vera obezha ne-
umertelno, vepno veselostivlenje!
Shus vero ali vse obladamo.

Hebr. ii, 6.

Neq' mnogi so, ki rezhajo: Mi
ja vse verjemo, no sa rezhishno der-
shimo, kaj nam je Bog radodel,
mi sposnamo vero Jesusovo, je
imenujemo njegovi nasledniki, Kri-
stiani. Resn' je, oni sposnajo to
vse, oni gorosemeja vero Jesuso-
vo, pa ki svoje vere ne potkasjejo

II. Part.

468.

Štus djanja, t. j. oni jamo ropče-
jo, ka verjejo, pač ne šivijo taki
kaki nje vera vuphi — vera more
je vu djanjih pokazati. —

Se pač Kristuš jam šhe na-
prej snal, ka bode došči takšnih, ki
bodo jamo po imeni Kristijani, d'el tier-
sehanskih pač nebodo vshinili, skash-
liuzi, tieri bi radi svetiphari bili, pač
je jamo s prastroj molitvoj nebo sa-
plushili, drugarš bi pač radi v ne-
spokorjenem, nepobolshanem stani o-
ptali. Snal je Kristuš to naprej, sa-
to je rek'el, da vnoči pridejo od jurnone-
ga is'hoda ino sahoda, ki bodo vep-
dobnih d'el meli gor'pokasati, kaki
otroki te lupti, kaki Kristijani. —

Svelishezha vera anda ne stoji
jamo v tem, ka bi je tier jamo sa
Kristijana imenuval, ka bi tiersehan-
šho vero jamo s vupmi sposnal, ali
jamo edne druge dushnosti sverškil,
tiere ga mor'biti leschi stanejo. Sveli-
shezha vera more šivozha vera biti,
t. j. ona naš more genoti na lubesen

boshjo, na obderšavanje sajsovedih
 boshjih, na poboljšanje shivljenja, na
 pravo nestrašljivo lubesen blisknje-
 ga, na pravo postaluwanje ino o-
 dirjavanje gréhov. Sv. Aps. Jakub
 pravi: Kaj kajni sklovetki, kaj je
 s- veroj štima, kaj nje v- djanjih
 ne pokashe, jel ga bude vera sveli-
 spala? Ali ali vash brat nerca
 oblezhalo, ali strofhtia, ino ga sa-
 to pomilujete, jel bude? mu- to kaj
 kajnilo? — Ravno taki tudi jamo
 prastro sposnanje vere pres del
 njih ne kajni, kajti takšna ve-
 ra je mertva, kak Aps. Jakub
 nadalje poveda: Taki kak je telo
 pres duske mertvo, taki je vera
 pres dobrih del mertva. Ino kri-
 stush jamo rephe. Vjako drevo, ke-
 ro ne doneje dobrega sada, bo po-
 seltiano, ino v- ogen veršeno. Po
 njihovem sadi bote nje sposnali. —
 Is tega sposnamo, kaj na tistega
 shakia, ker je jamo na skasanje
 sa Kristushovega naslednika van-
 da, kajti mu ne flushi. —

Jac. 2, 14. 17.

Jac. 2, 26.

Matth. 7, 19.

Neg' sakaj je to taki? Sato da
 ope, kaj v- jebi marno, se svelizkephi
 veri proti stavi, sato se nasha vera
 tak nezhihezha pokazhe, ino nam tak
 june, kashkize nasrejstojijo. — Sveli-
 zhezha vera najjune koshe prijatel-
 stva, mi pati pro sploh v- for
 vrashovi, svelizhezha vera koshe
 lubesen blisknjega, mi pati ohan-
 jujemo ino ogovarjamo nashega
 blisknjega, svelizhezha vera koshe
 mirnost, v- nashih jezah pati je
 perditost, jesnost ino nepotkoj. Mi
 molimo! Odpušti nam nasho duge,
 kati mi odpuščamo nashim bruh-
 nikom. O kudo, ghi nam bog ne
 bode vesh htel odpuštiti, kati mi
 odpuščamo. Svelizhezha vera ko-
 zhe, ka bi vu vjern shelenji mer-
 ni ino sredoma bili, neg' o strah-
 no; keltko se nezhihstosti vshini! Jel
 so to Kristiani, kerim Ap. Pa-
 vel pravi, ka od Kurvatie ino
 nezhihstosti med njimi namer ne-
 jme se zhuti? Ino Kristush jam-
 rezhe, da kurveri ino ti nezhihti
 nebodo kralestva boshjega gledali.

Spomenimo se še sadnigi na o-
no, kaj Kristus od enega krata
pravi, ker je med vojimi povabljeni-
mi gostmi enega ne po gostavanski
obleshenega ogledal, ino ga sarpove-
dat vunderski vu vnesšne temnije,
gdé bo josh ino skrisanje sobih. —

To najpre vsem tistim naprej stoji,
keri so jamo na Kristianstvo posva-
ni, pač svoje vere ne potkasjejo
s. phinmi. Pride pač vna, gda
bode pravighen sodnik te dobre od
tih slozestih prost sebral, govoreh:
Pojte sem vi moji isvoleni, — vi
pač, da me ne štete hteli spoznati,
neti vas jas Sedaj ne posnam, ite
ta vu vepno progublenje, vu vep-
no mantro. Te bodo se njim opri
odperle, te bodo josh ino javkan-
je, te bodo si sheteli, ka se nig-
dar nebi bili naroditi — neg' vse
bo sabstajn, Prog se ne bode vepi
na nje ogledal. —

Epilogus.

O Prog vepni! Dobrotivi — Prodi
nam i milostivi, — No nam mi-

472.

leſt tvojo daj, — Da spoznali bmo
ſhe daj, — Kaj maremo vſkiniti,
— ſhi hojemo ta priti — V ti raj
veſelja veſnega, — Blaſhenſtva ne
beſnega. — Daj, da vero mo spozna
li, — No nje navukie derſhali, — Ino
taki ſadobli to, — Kaj nam je obe
ghano. Amen.

Na XXIV. nedelo po Trinſkiſkih.

826,

Trikrat ſtraſhen den te ſodbe.

Vidli bodo ſina ſhloveſnjega od neba
pridoſhega na oblakih s. velikoj meſt-
joj ino ſmoſhnoſtjoj. Matth. 24, 30.

Exordium.

Atko ravno bi jas vſigdar rad od
Kaj takiega predgal, Kaj bi vafhe
ſerza ravveſelilo, Taki vender dneſ
morem drugakſhi govoriti, ino da
vam te vſpaji odperlo povim, jas
morem dneſ ſavolo dneſhnega Evan-

gelja od sodnega dne govorniti, ino
 to nas ne bode veliko rasveselilo,
 kajti gdagoder ju. pisno od sodne-
 ga dne govori, tak so one besede
 le povsod strašne. Sodni den je v
 jo. pismi imenuje en veliki den
 pun bristkosti ino greškosti, pun
 nevole ino teshkobyte, en den te
 site ino serditosti. Kristush sam,
 tier bode sodnik, on sam v dneš-
 nem Evangelji strašno govori od
 sodnega dneva. To bode en den, re-
 zhe Kristush, en den, kierega bo-
 do strašne prikasni naprej odsna-
 nile: Boj, tema, semle potrof, o-
 gen, ino vnoge druge premenjenja
 sveta. Dolpadanje svédih, otem-
 nenje sunja, sahiervavljenje méšpa,
 umiranje vseh shivih stvarjenjeh,
 prorukjenje vsega, kaj je na semli,
 vse to bo predavalo onega strash-
 nega dneva prihod. Oh mi neval-
 ni grešniki, oh mi smo tiste stvar-
 jenja, zhres kiere vsa tota straho-
 vitnost má priti, pati nas je nigh
 né strah? — O premishlavajmo
 ali dnef ~~nam~~ nam naprej stojesho

šodbo, premišlajmo šodbo grešnika
nespokornjenega.

1. So pač po navužhanji sv. Tho-
masa Aquin. posebno tri reši, sa
kerih volo je grešnik na šodbe boja-
ti, prva najmez, ka more na šodbo
iti, druga, ka je njegove saflušten-
ja sprejšhejo, tretja, ka zhuje svo-
jo obsojenje. To so one reši, savolo
kerih je strašhen den te šodbe, tote tri
so: šodnik, rasferdjen Bog, nasnanje
danje njegovih rasshalenjih, ino ob-
šodenje vu vešno progublenje. — O
Kristušk Gesušk, šodnik dneš šte vi-
lostiven, prešvedi mere, da bom jas
mogosh s mojoj dnešnoj predgoj šerdo-
korne fersa obuditi, ka bi vsi sprota-
li, ka ki strašna bo sa naš šodba, zhi
je perle ne spokornimo. —

Prosecutio.

1. šodni den bo strašhen savolo šodnika.
Kaj more nujštega biti sa enega
rasbojnika, ka ki zhi je listi njegov
šodnik, keroga je perle rasshalil,
zhi ma listega sa svojega šodnika,

Ker "mu je največji neprijatelj? —

On ja more še naprej videti, ka
je sjubljen. Oprešnikti: gdo je tišti,
kerega smo rasshalili ino rassovra-
shali? Neli nash Svetizhar — neli
je on tišti, kerega smo jeserokirat
rasshalili, odurjavali, sarnetavaliz
ino to smo oshinti še tišti den, ka
da smo pri sprovedi bili, ino shi-
vega Boga vshivali. Njega, ja nje-
ga smo rasshalili, zhres njega smo
blasnili v zhererih, njega smo oshu-
nili v zirkvi, njega smo preganjali
v perstioni tih vdogih, tih jironash-
kich, njemu smo tolko dush sase-
lali s pohujshanjom. Zhres to bo-
mo mi sodjeni, pati od koga, od
kerega sodnika? Davno loti od
nash famih rasshaljen Svetizhar bo
nash sodnik. Zhesimo si ednega dru-
gega sodnika, shi moremo. Davno
ok bode prishel s velkoj maskijoj
ino smoshnastjoj sodit shivih ino
mertvih. Vobradajmo si ali, kat
pod bliskanjom ino germenjom
pride en strashen oblak, na kerem
je najperle prikashe Krish, na

Kerem jmo odresheni, satem pak s-
 Angeli ino Svetniki pride Sin Bosh-
 ji, nash sodniki, qui loquetur in
 ira sua — Kier bode govoril v jerdi
 tosti svoji — Kier bo rekel: Has sem
 Jesus — glejte mojo nestionshno ofe-
 gamogoshnost, Kiere se ne ste bojali,
 mojo nepreceshno dobrote, Kiere ne
 ste spoznali, mojo nesgovorno po-
 terplenje, Kieroga ne ste premislili.
 To sem sdaj jas, ino to ste sdaj su-
 di grešniški vi. Gel me sdaj spo-
 znate? Has sem Jesus, kaj pak
 ste vi? Vi pak ste tosti, Kieri ste
 mi ne nitišnega poshtenja skasali,
 ki ste me telhokrat na krivo pri-
 sego sa predoka svali. Has sem Je-
 sus, Keremu bli vi flushiti mogli,
 pak ste te mene hteli sa flushebni-
 ka va vashih grehish meti. Vaj sem
 soal, ka bi me nasledovali, pak
 naj je sam bilo, mene nasledovati,
 da sem na krishi bil ino vboji.
 Vi ste se omechavali mojim nagosh-
 njam — glejte pak sdaj, gdo sem —
 Has sem Jesus, sodnik živih ino
 mertvih, oblastnik shresnebo no

rekel, gospod dvojne vežnosti.
 Kaj bode teda pred njim rekel en Herodesh, ki ga je kakoli enega norega ošpotal? Kaj bode rekel en Pilatush, ki ga je k smerti obdodil? Kaj bode rekel en Malchus, ki ga je v lize bil? Kaj bodo rekli oni kavarji, ki so ga biskovali? Kaj bodo rekli oni hudobni Kristiani, keri ga s Herodeshom ošpotarajo o sfinchovanji besede boshje — keri ga s Pilatushom krivo sodijo — keri ga s Malchushom o lize bijejo v preganjanji mestova? — keri ga biskujejo s odurnimi dejanjami hudih proshelenjih? — Kaj bodo rekli, kada bode v seditosti svoji pred njimi govoril: Gas sem sedush? — Ah bregovje ino gore, radnite na nas, skrite naš pred lizom na sodnem tronushki sedešnega rasshaljenega Boga!

Sodni den je strahovit navolo sodu.
 Kajti da je she taki strahovito, samo le pred njega, pred rasshaljenega Boga ino sodnika priti, taki strassen she le bode sod, kada bodo ope framote no

odurnosti grešniška pred velikim svetom
 razodkrita? Kdaj se ednemu ali dru-
 gemu katoličnanu krivice vzhini, kaj ga
 podušijo; kaj je ne kriv, tak te nehi
 reshe. O grešniko bo na sodbi se stasa-
 lo, kakl' sem pri tem nedušen. — Dru-
 gi reshe: Proč kakl' praviščen sodnik
 bode še tote krivice na sodnji den na-
 prejpokasal. Pač prav povejo: Na
 svetih majo pregrešitva no hudobnosti
 velike šagernjalo; pod kerim škrice ota-
 nejo. Škashlivošt, pohvalba no mu-
 šhanje so tište šagernjala, kere dosti
 hudobnostih sakrivajo. En savit zblo-
 veki sna po jesero nashinik poje
 hudobnosti sakriti, no se taki pravi-
 ščen delati, kakl' da nebi nigoar bil
 njih hudega vshinil. End da verst-
 noe ghi, ena nesvešta shena se sane
 se na one štiri stene, kere gushati
 nemrejo. Kakl' dobro se mušhanje pla-
 sha onim, keri bi gushati mogli.
 L' katoličnini groshnjami no bitjom
 se tištemu jesiki savešče, ker bi gu-
 shati snal. Taki so vnoge hudob-
 ne djanja pod škashlivoštjo no mu-
 šhanjom škrice. Proč vsaki hoshke,

da tudi istina (resnica) more svojo
 pravico, meti, ino ti skypoti tem hu
 dobrim na svetlo priti. Vsi gréhi,
 ker se is frameshliivosti na psovodi
 samurhajo, bodo teda vsi vsi svoji
 odurnosti zélemu péti naprej pokazana
 ni. *illuminat abscondita tenebrarum*
 reche Ap. Pavel — takšna uspe bo
 gréshnik obzira, ka bodo vse v
 temi satirite pregreshiva ozhitne:
 ozhitne bodo misljenja, poshelenja,
 rajdashiva — ozhitne bodo vse naj-
 shirionéste djanja (shinenja) — ozhit-
 ni bodo shirioni pati, shirione srili-
 ke, mesta ino vura, gda se je vsi-
 nile. *Et audient gentes ignominiam*
 ejus — svo shuli bodo narodi nje-
 govo shamoto. Vsi narodi, o grésh-
 niki! bodo tvojo shamoto shuli-
 shuli bodo svoj shpot prijateli ino
 neprijateli, snanzi ino nesnani,
 otroki, shena, vsi posvesheni ino
 pogubleni. Kaj rechem, shuli bodo?
 Tudi vidli bodo kaksi smalane vse
 tvoje odurnosti zélega shivlenja,
 ino vsakshi gréshnik bude tam stal
 kak da bi ravno pri gréhi doblen

I. Cor. 4, 5.

Jer. 46, 12.

480.

Ps. Reg. 12, 12.

Job. 14, 3.

bil. Si pi to vzhinil na štirionem, jaz
pač bom to vzhinil pod velikim sun-
gom. Te bode grešniki rekli: O da bi
me v-pekli pokril, dokl' bi minola
tvoja šerditoft. — Kaki Ametno zgle-
vski done, zhi je njegove pregreškie
le samo v- eni Josefki, ali v- eni
veji vancevojo, Kaki bode pač te,
kada bodo of pregreškov z' tega šiv-
lenja pred ofeni ludmi vnešmanje-
no? — Kada bode vsaki s- perstom
kiasal: Vidite ga to, tega sa nitier-
nika! —

2. Sodni den bo strahovit savolo
vansrepheneza obfodenja. Toti špnot
pred ofem svetom meti, je sa grešni-
ka qvištno velka kaspiga, noč le-
shi bi she vender toti špnot saterpel,
kaki besedo strahovitnega obfodenja
shuti. Discedite a me — Adstopte
progh od mene! Oh moj Jesus! sa-
terpi eno malo, samo eno malo pre-
henjaj, le en mali zhaseti mi pu-
šči pokoro delati, ino s-igrivani-
mi fusami objozhem mogo greš-
no šivolenje. O sabstojn, sab-
stojn, nitaki nebove mogozhe se

podbe vugnoti. O da bi nam te šte-
 le en mali zhas mogozhe bilo, gri-
 vingo obuditi, o kak bi mi njo obu-
 dili is grunt jezga — da bi nam te
 le telko zhasa dano bilo, ka bi se po-
 munoma provedati mogli, o kak hit-
 ro bi se mi ti provedniki podali, ino
 se odperko ino vzhista provedati. Neg-
 sabstojn — distedit — hodte prosh
 vi skvarjeni v veshni ogen. O sta-
 hovitna obsojenje! Prosh od mene, da
 me ne ste hteli sa vashega Svetisha-
 ra meti, sdaj pati me vesh nebote
 sa Svetishara meli, prosh od Marie,
 nebote nje vesh sa vashe matere me-
 li, prosh od svetih angelov, nebote
 njih vesh sa poje varuhe meli, prosh
 od mojih isvolenih Svetnikov, nebo-
 te njih vesh sa poje saproshnikhe me-
 li, hodte od mene vi skvarjeni (po-
 gubljeni), vi saversheni, ite v vesh-
 ni ogen, v ogen, tier bude na veshne
 gorel, ino ne bo nigdar vugafnot. Te
 pati se bo ta veshna slova jemala, ino
 na veshne bodo se lozhili ti pogubljeni
 od tih isvolenih. —

O le post. gda bude na to prishlo,

Kaj bode sin odzpe na materê, brat
 od sestric no brata, prijatelj od prijatelja
 tela no snovanja, mozel slovo jemati,
 ino taki, kaj bode rekli? O kushno, o strap-
 no! Sedna krat bodo gospodignoli svoje
 ozihi, ino bodo rekli: "Srečno lubi moj
 prijatelj, srečno luba sestra, lubi
 brati, lubi stariški! Srečno Ange-
 li, svetniki, srečno Maria, mati
 boshja, srečno Jezusih Svetihnar!
 Nigdar se ne bomo vezh vidli. Vi gre-
 te v kraljestvo nebestno, gde se bote
 na veke veselili, mi pa ti gremo v
 pekkel, gde bode vezhno texpnenje.
 Taki bode onogi govorili, kaj pa
 bomo mi rekli? O to vsaki sam mo-
 re snati, kaj ga pri jezsi boli. O
 sa se snam, sato rezhem.

Epilogus.

O nebestni Ojha moj! — Verni ti meni
 obras tooj! — She pregréshva odurja-
 vam, — Mito ti — tebi oh odihavam. —
 Prosim te, odpusti mi, — Da bom
 tam vu vezhnosti — Med sebrani-
 mi tud jas — Ushival te na vezhni
 shaf. Amen.

Savjetek ino Kasitel.

41. Na XIII. nedelo po Fintkustkih. *Stran*
Od nesahvalnosti - - - - - 363. *Matthievits*
42. Na XIV. nedelo po Fintkustkih. *Bulffer*
Dvema gospodama plastiki
je ne mogostve - - - - - 372.
43. Na XV. nedelo po Fintkustkih. *Kellerhaus*
Štirje potopisiki, ki dosti mla-
dih ljudi presaran ti grobi
nefejo - - - - - 382.
44. Na XVI. nedelo po Fintkustkih. *Ninklern*
Kaki je nedela ma soctiki - - - - - 394.
45. Na XVII. nedelo po Fintkustkih. *Dauer Schubel*
Vu shem lubesen blistrjega
hoji - - - - - 402.
46. Na XVIII. nedelo po Fintkustkih. *Claus*
Gréh je sroki nevol, posebno
betegov - - - - - 413.
47. Na XIX. nedelo po Fintkustkih. *Kellerhaus*
Od kratestva nebestnega - - - - - 424.
48. Na XX. nedelo po Fintkustkih. *Lauden*
Drushina morejo vojim gof

podarom ino gospodinjam po 2 stran
korni biti - - - - - 433.

Dulffon

49. Na XI. nedelo po Finkushtih.

Potrebno ino kasnovito je vsa
ki den pred spanjom grehe
premislatavati - - - - - 444.

Quoff

50. Na XII. nedelo po Finkushtih.

Najlepsha spodobu koshja
odurno pogrezena - - - - - 453.

Winteln

51. Na XIII. nedelo po Finkushtih.

Od prave vere - - - - - 463.

Quoff

52. Na XIV. nedelo po Finkushtih.

Trikrat straffen den te
jodbe - - - - - 472.
